

Giro: 3379325 t.n.v. Penningm. Familie Stichting Pors - v. Rouwenoortstraat 9 - 6721 TT Bennekom - Tel.: 08389-1 58 93

1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100	2101	2102	2103	2104	2105	2106	2107	2108	2109	2110	2111	2112	2113	2114	2115	2116	2117	2118	2119	2120	2121	2122	2123	2124	2125	2126	2127	2128	2129	2130	2131	2132	2133	2134	2135	2136	2137	2138	2139	2140	2141	2142	2143	2144	2145	2146	2147	2148	2149	2150	2151	2152	2153	2154	2155	2156	2157	2158	2159	2160	2161	2162	2163	2164	2165	2166	2167	2168	2169	2170	2171	2172	2173	2174	2175	2176	2177	2178	2179	2180	2181	2182	2183	2184	2185	2186	2187	2188	2189	2190	2191	2192	2193	2194	2195	2196	2197	2198	2199	2200	2201	2202	2203	2204	2205	2206	2207	2208	2209	2210	2211	2212	2213	2214	2215	2216	2217	2218	2219	2220	2221	2222	2223	2224	2225	2226	2227	2228	2229	2230	2231	2232	2233	2234	2235	2236	2237	2238	2239	2240	2241	2242	2243	2244	2245	2246	2247	2248	2249	2250	2251	2252	2253	2254	2255	2256	2257	2258	2259	2260	2261	2262	2263	2264	2265	2266	2267	2268	2269	2270	2271	2272	2273	2274	2275	2276	2277	2278	2279	2280	2281	2282	2283	2284	2285	2286	2287	2288	2289	2290	2291	2292	2293	2294	2295	2296	2297	2298	2299	2300	2301	2302	2303	2304	2305	2306	2307	2308	2309	2310	2311	2312	2313	2314	2315	2316	2317	2318	2319	2320	2321	2322	2323	2324	2325	2326	2327	2328	2329	2330	2331	2332	2333	2334	2335	2336	2337	2338	2339	2340	2341	2342	2343	2344	2345	2346	2347	2348	2349	2350	2351	2352	2353	2354	2355	2356	2357	2358	2359	2360	2361	2362	2363	2364	2365	2366	2367	2368	2369	2370	2371	2372	2373	2374	2375	2376	2377	2378	2379	2380	2381	2382	2383	2384	2385	2386	2387	2388	2389	2390	2391	2392	2393	2394	2395	2396	2397	2398	2399	2400	2401	2402	2403	2404	2405	2406	2407	2408	2409	2410	2411	2412	2413	2414	2415	2416	2417	2418	2419	2420	2421	2422	2423	2424	2425	2426	2427	2428	2429	2430	2431	2432	2433	2434	2435	2436	2437	2438	2439	2440	2441	2442	2443	2444	2445	2446	2447	2448	2449	2450	2451	2452
------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

[illegible]

Bestuur:

Voorzitter: Henk Pors
Redactie Pors-Post
Bijendans 36
2907 TA Capelle a/d IJssel
Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors
De Were 122
3332 KH Zwijndrecht
Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors
Felicitatiedienst
Verzending Pors-Post
Louise Henriëttelaan 116
6713 MJ Ede
Tel. 08380-51502

Penningmeester: Klaas Meyboom
Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom
Tel. 08389-15893

Bestuursleden:

Jan A. Naujoks
Voorzitter Reüniecommissie
Mozartlaan 29
3131 ET Vlaardingen
Tel. 010-4347981

Cor Pors
Liedererf 6
7364 BE Lieren
Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
Tel. 010-4169694

Nico Pors
Familiecollectie
Simon Vestdijk-erf 98
3315 CT Dordrecht
Tel. 078-166730

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
Blekerslaan 45
3075 PA Rotterdam
Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325
Familie Stichting Pors
Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom

Dees schets, die 't kundig oog bekoort,
Vertoont het bloejend HEINENOORD,
Dat, in zyn gantsch begryp, aanzienlyk wordt geschat,
Offchoon 't niets zonderlings bevatt'.

Mareille

9 april 1992

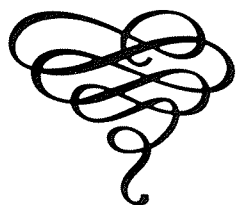
*In stille verwondering en dankbaarheid mogen
wij u medelen, dat de Heere, Die nieuw leven
gaf en leven spaarde, ons verblijdde met de
geboorte van een dochttertje*

Maria Henriëtte Ariadne

Robert en Suzanne Pors-Kok

*Van Anrooystraat 447
2983 VL Ridderkerk
telefoon 01804-14116*

Suzanne en Mareille rusten van 12.30 tot 15.00 uur

HARTOPERATIE

In de bestuursvergadering van april deelde Arie mede, dat mevr. G.J. Pelsman-Willemsen een hartoperatie heeft moeten ondergaan. Wij wensen haar voortgezette beterschap toe! Wij herinneren ons nog gaarne het bezoek dat wij haar enkele jaren geleden mochten brengen. Helaas bereikte ons het bericht van haar ziekenhuisopname weer zo laat, dat wij niet in de gelegenheid waren haar een bloemetje met beterschapswensen te sturen. Daarom: Geef ons bericht wanneer er in de familie iets gebeurt!

HULP AANGEBODEN EN GAARNE GEACCEPTEERD.

Lenie 't Hart-Pors uit Krimpen aan den IJssel en Nancy Freher uit Rotterdam hebben het bestuur hulp aangeboden. Fantastisch! In de bestuursvergadering van april is besloten om Lenie te vragen in haar regio "ambassadrice" van onze stichting te willen zijn bij familiegebeurtenissen (telefoontje, bloemetje, bezoekje enz.). Nancy is door Nico benaderd met het verzoek hem te willen assisteren bij het beheer van de familiecollectie.

VERLOOFD

Op 29 februari zijn Marja Snel en Ad Pors (Lijsterbeslaan 24 te 3391 VK Dordrecht) verloofd. Wij wensen het jonge paar veel geluk en voorspoed op de verdere levensweg!

LEDENSTAND

In de laatstgehouden bestuursvergadering deelde de secretaris mede, dat het aangeslotenbestand van onze familiestichting 203 families bedraagt. Lid worden? Het is zo eenvoudig. Even een telefoontje naar Arie of een briefkaartje naar het secretariaat en dat is alles!

JANNIE BRUINZEEL-PORS I N E N U I T ZIEKENHUIS

Moesten we in onze vorige Pors-Post al berichten dat Jannie Bruinzeel-Pors in het Havenziekenhuis te Rotterdam was opgenomen, in april was het alweer mis. Jannie moest weer 19 dagen worden verpleegd aan een steeds terugkerende voorhoofdholte-ontsteking. Wij hopen van harte dat de misère nu aan een einde gekomen is. Het beste, Jannie!

IN OOGZIEKENHUIS OPGENOMEN

Ons trouwe lid mevr. C.Bos-Pors uit Rotterdam werd in april in het oogziekenhuis aldaar opgenomen. Nog op tijd heeft men het netvlies, dat al op enkele punten had losgelaten, weer kunnen herstellen. Wij hopen dat het haar goed mag gaan.

ANJA PORS IN ZIEKENHUIS

Ook in april werd Anja Pors uit Capelle aan den IJssel in het ziekenhuis opgenomen voor een vijfdaagse prednisonkuur i.v.m. M.S.-achtige verschijnselen. Er moet worden afgewacht of en in welke mate de ziekte zich zal gaan ontwikkelen of wellicht tot stilstand kan worden gebracht. Ook Anja wensen wij van harte alle goeds toe!

83 JAAR

Op 10 mei werd Hendrik van Gelder, die in "De Twee Bruggen" te Rotterdam wordt verpleegd, 83 jaar. Wij hebben voor een taart gezorgd, zodat hij het verplegend personeel en zijn kennissen in het tehuis kon tracteren. Oom Henk kan nog steeds niet lopen of praten. De beroerte die hij heeft gehad, heeft veel lichaamsfuncties uitgeschakeld. Maar hij vliegt met zijn wagentje als een coureur door de gangen! Ook hem wensen wij beterschap en vooral moed!

Blij en gelukkig zijn wij met de geboorte van

Roderick Johannes

*Met grote dankbaarheid en blijdschap
geven wij u kennis van de geboorte
van onze dochter en ons zusje*

27 april 1992

Henjo en Monica Swart-Pors
Cort van de Lindenstraat 39
3332 CE Zwijndrecht
Telefoon 078 - 129901

Ingrid Maria Engelina

Drechtsteden Ziekenhuis, Lokatie Refaja
Van der Steenhovenplein 1
3317 NM Dordrecht
Bezoektijden: 16.00 tot 18.00 uur en 19.00 tot 19.30 uur

*Piet en Lenie 't Hart
Martin
Peter*

*10 april 1992
Rondweg 58
2922 EW Krimpen aan den IJssel
Tel. 01807 - 15854*

GEFELICITEERD!

POST UIT CALIFORNIE

De familie Van Straten uit Californië
(USA) zond ons een hartelijke brief met
waarderende woorden voor de Pors-Post,
die als een welkome verbindingsschakel
met het vaderland wordt gezien. Wij
hebben deze reactie zeer op prijs ge-
steld! Het ga jullie goed, daar aan
de andere kant van de oceaan!

=====

FAMILIECOLLECTIE GROEIT WEER

=====

Ons lid J.P. Pors te Bunnik zond ons een aantal familiedocumenten, zoals een
persoonsbewijs, bejaardenkaart, geboorte- en huwelijksakten, trouwboekje, di-
ploma, cijferlijst en foto's, die hebben toebehoord aan zijn ouders en groot-
ouders. Na het overlijden van zijn moeder, Hermina Pors-Stempels trof hij de-
ze in het sterfhuis aan. Hij besloot de documenten af te staan voor onze groei-
ende familiecollectie. Daarvoor zeggen wij hem hartelijk dank.

Aan deze documenten ontlene wij de volgende genealogische gegevens:

Willem Pors werd op 22 februari 1897 te Rotterdam geboren (geboorteakte D folio
11, nummer 1672). Volgens zijn persoonsbewijs was hij met-
selaar van beroep.

Willem was een zoon van Clement Pors (wiens naam herinnert
aan de oude N.H. Kerk van Charlois, de Clemenskerk), die
op 13 februari 1942 te Rotterdam overleed en op de N.H.
begraafplaats van Charlois ter aarde werd besteld. Zijn
moeder was Cornelia Stok.

Willem Pors huwde te Rotterdam met Hermina Stempels, gebo-
ren te Rotterdam op 11 juni 1905, dochter van Johannes
Pieter Stempels en van Magdalena van der Giessen (op 13
april 1992 te Rotterdam gecremeerd). De huwelijksakte van
Willem Pors en Hermina Stempels is in ons bezit.

WILLEM PORS

=====

HERMINA STEMPELS
=====

Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren:

1. Clement, Rotterdam 13 juli 1930. Van hem en zijn vrouw Wiebrig Haagsma bezitten wij de verlovingskaart en de huwelijkskaart, 29 januari 1955 in de British Church te Casablanca, Marokko.

2. Johannes Pieter, geboren te Rotterdam op 4 mei 1947, gehuwd met Jenny-Marie van Doesburg te Schiedam op 21 december te Schiedam.

Hermina Pors-Stempels behaalde in februari 1923 de Akte Nuttig Handwerken voor Huis- en Schoolonderwijs (een Nijverheidsakte, zouden wij nu zeggen). De cijferlijst liegt er niet om. Er prijken achten en negens op. Uit de ons toegezonden stukken blijkt, dat zij op 10 maart 1946 ten huize van Willem Pors in de Bas Jungeriusstraat 42 b te Rotterdam is overleden. Zij werd bijgezet in het familiegraf op de N.H. begraafplaats van Charlois.

Wij zijn er erkentelijk voor dat de omschreven documenten aan ons werden afgestaan.
=====

'Dominante rol man bij naamgeving moet van de baan'

Ouders krijgen de keuze hun kinderen de achternaam van één van beiden te geven. Als zij niet kiezen, krijgt het kind automatisch de achternaam van de vader. Zo wordt in het wetsvoorstel Naamrecht gekozen voor een dominante positie van de vader. Dat wordt vermeden als het kind de naam van beide ouders krijgt, als geen keuze wordt gemaakt.

Dat stelt Ernée Loeb van het Molengraaff Instituut voor Privaatrecht van de Rijksuniversiteit Utrecht in het Tijdschrift voor Familie- en Jeugdrecht van deze week. Loeb verwijt de bewindslieden te hebben gekozen voor de dominante rol van de man op basis van traditie en gevoelens van velen in Nederland. Zij noemt het wetsvoorstel „oude wijn in nieuwe zakken” en verwijst naar de nieuwe Duitse situatie.

Het Bundesverfassungsgericht (BVerfG) besloot maart vorig jaar de in Duitsland verplichte familienaam af te schaffen. De partners mogen daar voortaan zelf een huwelijksnaam kiezen. Als zij dat niet doen, behouden zij ieder hun eigen naam. Voor kinderen uit de verhouding kan één van beide namen worden gekozen. Als ze niet kiezen dan krijgt het kind hun beider namen.

Volgens Loeb komt de Duitse uitspraak, die overigens nog door de formele wetgever moet worden vastgelegd, meer tegemoet aan gelijkheid van man en vrouw; geen van beide krijgt voorrang en de rechter hoeft bij onenigheid niet te beslissen. In Nederland is het absolute vetorecht van de vader in het wetsvoorstel geschrapt voor een beslissing van de rechter als de ouders het niet eens worden.

VROEGERE ORGANIST VAN CHARLOISSE KERK BLIJ MET ORGELBANDJE PORSEN-LIED.

Een mevrouw uit Ridderkerk was geïnteresseerd in de opname van het Porsenlied in de oude N.H. Kerk van Charlois. Bij een bezoek aan een bejaardenhuis ontmoet-

te zij bij toeval de vroegere organist van de oude kerk, de bekende heer Verrijp. Toen zij hem over het bandje vertelde, wilde hij dit natuurlijk ook graag hebben, want per slot van rekening heeft hij het orgel meer dan veertig jaar (!) bespeeld. Natuurlijk hebben wij aan het verzoek van de heer Verrijp onmiddellijk gevolg gegeven, want hij begeleidde inmiddels ook al drie Porsenbijeekkomsten in de oude kerk.

Als we ooit echt iemand een plezier hebben gedaan met het orgelbandje, dan was dat de heer Verrijp wel!

HERDENKING HERMINA PORS-STEMPELS

Ds. De Waard heeft Hermina Pors-Stempels in de Bronkerk van Hoogvliet herdacht. Hij zei: "Toen zij met slechte berichten over haar gezondheid terugkwam in haar huis, hebben we gesproken over haar naderend einde hier op aarde. Bang was zij daarvoor niet. Zij hoopte dat haar een lange lijdensweg bespaard zou blijven. Samen hebben we daarom gebeden tot de Heer, Die zij haar Vader noemde. Haar contact met de kerk liep de laatste jaren vooral via mevr. Delhaas, die haar jarenlang trouw heeft bezocht. Op 16 april heeft de crematie plaatsgevonden.

Moge zij rusten in vrede".

Met grote blijdschap geven wij u kennis van de geboorte van
onze zoon en broertje

Laurens Anthony

22 mei 1992

Laurens

Anthony en Shirley Pors - de Wit
Pieter

Zwanendaal 73
2914 RR Nieuwerkerk a/d IJssel
01803 - 19882

HEEL HARTELIJK GEFELICITEERD !
=====

STUUR EEN VERHUISKAART

ALS U GAAT VERHUIZEN, STUUR DAN
EEN KAARTJE NAAR DE SECRETARIS.
ARIE KAN ERG VEEL, MAAR WAT HIJ
N I E T KAN, IS RUIKEN DAT U
VERHUISD BENT.

EVEN BIJ DE LES BLIJVEN, DUS!
BIJ VOORBAAT DANK.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

VERHUISBERICHTEN:

A.M. van Leeuwen-Pors van
Van Hoogendorp laan te Vlaar-
dingen naar Vossiusstraat 87
3132 GM Vlaardingen.

C.Pors van Groene Kruisweg 197
te Rotterdam naar Huize Sonne-
burgh, Groene Kruisweg 343/7
3084 LM Rotterdam.

C.Pors van Opwettenweg 96 te
Nuenen naar Dresdenerstrasse
1, 6336 Solms-Niederbiel,
Duitsland.

=====

Nijmegen

**Wij danken u allen voor de felicitaties
de getoonde belangstelling
de bloemen/bloemstukken en kado's
die wij van u hebben ontvangen
bij ons gouden huwelijksfeest.**

J.P. Pors
M.P. Pors v. Boijen

W I J L A Z E N

het onderstaande bericht in een blaadje:

Allereerst het adres van een mevrouw van 63 jaar die hart/long-patiënt is en nu al bijna anderhalf jaar op bed ligt. Nu hoopt zij D.V. 23 maart a.s. 64 jaar te worden en wat zou het voor haar in deze zorgelijke omstandigheden misschien nog bemoedigend kunnen werken als zij op en rond die dag ook eens veel post mocht ontvangen. Een hartelijke brief of een mooie kaart kan vaak zoveel betekenen voor een zieke. Ik hoop dan ook dat velen aan haar zouden willen denken. Haar adres is: **Mevr. L. Barendrecht-Pors, Klaproosstraat 17, 2951 BL Alblasserdam.**

Dank zij dit bericht konden wij van ons medeleven doen blijken door het plegen van een telefoontje en het zenden van een bloemenbon.

Mensen, licht ons toch in, wanneer één onzer donateurs of donatrices ziek is of iets te vieren heeft. Wij zijn ook maar afhankelijk van berichten van anderen!

Wij wensen mevr. Barendrecht-Pors alle goeds toe. Van harte!

=====

1853: CHOLERA EIST SLACHTOFFERS TE CHARLOIS, OOK

BIJ DE PORSEN

Cholera en tyfus waren ziekten, die in de vorige eeuw en zelfs nog tot in onze eeuw, van tijd tot tijd bij vlagen heersten en dan veel slachtoffers eisten. Mijn overgrootvader Leendert Pors stierf in 1910 nog aan tyfus. De drinkwatervoorziening was in die jaren nog niet overal even goed geregeld, vooral niet op het platteland. Medicamenten om tyfus afdoende te bestrijden, waren er nog niet.

In 1853 vergt de cholera veel slachtoffers in Charlois en de omliggende gemeenten. In zijn "Jaarlijksch uitvoerig en beredeneerd verslag van den toestand der Gemeente Charlois over 1853" schrijft de burgemeester:

"Behalve eenige beduidende gevallen aan cholera Asiatica was de gezondheidstoestand zeer voldoende; ook de gezondheidstoestand van het vee was voldoende".

Hoe de burgemeester zo'n tamelijk optimistisch verslag kon schrijven, is een raadsel, want wie kennisneemt van de overlijdensgevallen in dat jaar 1853 komt stellig tot een andere conclusie.

De medische autoriteiten probeerden alles te doen om de hygiëne te bevorderen. Op school en in de kerk kregen de kinderen en volwassenen te horen, dat ze zich steeds goed moesten wassen, vooral de handen.

Als maatregelen ter wering en vermindering der epidemische cholera in Nederland vermeldt het Nederlandsch Weekblad voor Geneeskundigen van 10 september 1853:

- eene goede en tijdige geneeskundige behandeling van alle door de epedemie aange-tasten;
- de grootst mogelijke reinheid van den publieken weg, de opruiming van alle vuilnis uit straten, stegen en gangen;
- zorg voor het vroegtijdig begraven, binnen 36 uren, van de choleralijken die spoedig tot ontbinding overgaan;
- de evacuatie van lijken binnen den kortst mogelijken tijd uit zoodanige woonkamers waarin gezonden van lijf verblijf moeten houden.

In die jaren was het de gewoonte om overledenen thuis op hun bed op te baren. De huizen waren klein, zodat men heel dicht bij de dode leefde. Was iemand aan cholera overleden, dan betekende dat een groot gezondheidsrisico voor alle inwonenden. Van hogerhand was daarom bepaald, dat dergelijke lijken verwijderd moesten worden en zeker binnen 36 uur ter aarde dienden te worden besteld.

Uit de overlijdensregisters van 1853 zullen wij twee personen eens wat nader bezien. Het zijn :

1. Klement Pors, zoon van Krijn Pors en van Jaapje Gelder, die op 16 november 1842 te Charlois in het huwelijk was getreden met Johanna Huizer;
2. Jaapje Pors, dochter van de hierboven beschreven Klement Pors en Johanna Huizer, bij haar overlijden nog geen jaar oud.

Vader Klement en dochter Jaapje worden allebei op dezelfde dag, 12 september 1853, begraven. Klement is dan 36 jaar. Hij en zijn vrouw waren maar eenvoudige arbeiders-mensen. Geld voor de begrafenis was er niet. En dus geschiedde die Pro Deo, d.w.z. "van de armen".

Niet alleen mensen, maar ook het vee werd vaak door allerlei ziekten bezocht. Er zijn redenen om aan te nemen, dat het "verval" van de Porsen in de zeventiende eeuw, van rijk en welvarend naar straatarm, zodat sommige door de kerk moesten worden onderhouden, te wijten is aan een ziekte onder het vee, waardoor veel boeren in één dag of één nacht al hun levende have kwijt raakten.

Johanna Pors-Huizer, de echtgenote van Klement, bracht dus op die kwade dag van de 12e september 1853 zowel haar man als haar dochtertje naar hun laatste rustplaats.

Voor weduwen uit de arbeidersklasse betekende het verlies van hun echtgenoot vaak ook een sociale ramp. Zij waren niet alleen hun man, maar ook hun kostwinner kwijt. "Sociale vangnetten", zoals wij die thans kennen, waren er toen nog niet. Armlastigen dienden zich te melden bij de diakonie van de kerk, bij de "armmeesters". Erg scheutig waren die overigens niet, want in een arbeidersgemeente als Charlois was, werd de collectezak maar matigjes bedacht. En de rijke boeren meenden veelal met één gift hun gehele verdere leven van nieuwe giften gevrijwaard te zijn. Zij stopten hun geld ook liever in de verfraaiing van de kerk, in gebrandschilderde ramen en in fraai gesneden schepenbanken en kansels, dan dat zij de armen eens flink bedachten. De kerk gaf over het algemeen ook geen geld aan de armen, maar penningen of briefjes die zij voor brood konden inwisselen. In de winter zorgde de kerk voor brandstof, zoals hout en turf. Voor het overige waren de weduwen, vaak met zeer kinderrijke gezinnen, aangewezen op de barmhartigheid van de boeren. Zij mochten dan na de oogst de akker nog eens nalezen op achtergebleven aardappelen en knollen.

Een achtergebleven weduwe zocht daarom al vlug een nieuwe echtgenoot. Ook Johanna Pors-Huizer deed dat. Zij huwde met een broeder van haar eerste man Klement, met haar acht jaar jongere zwager Jacob. Maar "vlug" was zij daarmee niet geweest. Zij huwde met Jacob op 26 juni 1862 te Charlois, bijna 9 jaar na het overlijden van Klement.

Waarom zo laat?

Wij veronderstellen, dat Johanna en Jacob al lang voor hun huwelijk met elkaar samenleefden. Want op de dag dat zij echt gaan trouwen, wettigt Jacob een zoon, geboren op 28 oktober 1855, die in acte nr. 24 de voornaam Jan blijkt te hebben. Door deze wettiging wordt de toen zeven jaar oude Jan Huizer ineens JAN PORS. Enfin, Johanna had weer een wettige man en Jan had weer een wettige vader.

Er kan ook nog een andere reden zijn waarom Jacob zo laat met zijn schoonzuster in het huwelijk trad. Men had hem nl. in de gevangenis gestopt, omdat hij het gewaagd had gebruik te maken van een niet aan hem toebehorende roeiboot. Daarmee was hij de polder ingevaren om een haas te stropen. Want Jacob wilde ook wel eens een vette mond halen.... Helaas, de haas was eigendom van de "heer" en dus werd hij gearresteerd en voor enkele jaren (!) de nor ingegooid. Want stelen van de heer, dat leerde men het gepeupel op gestrengte wijze af...

Geen wonder dat er zo af en toe een boerderij inde brand ging. De armen namen op die manier nogal eens wraak op de machtigen die hen zo kort hielden. De kerk leerde dat men zich diende te schikken naar de overheden, die over het volk gesteld waren. Men had ook eens wat meer kunnen wijzen op het woord van Christus: "De armen hebt gij altijd met u". Maar daaraan schortte het in de evangeliebediening nogal eens.

Het Pro Deo-begraven geschiedde op zeer eenvoudige wijze. Men kreeg een ruw-houten kist, een dekkleed kon er niet af. De burens droegen de kist. Naar een plekje ver van de "rijke" graven. Meestal sprak een ouderling een kort woord. En dat was het dan. Juist in een periode als waarin de cholera heerste geschiedde het begraven "op een holletje".

De goeie ouwe tijd was echt niet zó goed!

(Henk)

=====

VOOR TOEZENDING VAN OUDE FOTO'S - LIEFST MET BESCHRIJVING -
HOUDEN WIJ ONS NOG STEEDS WARM AANBEVOLEN !

-o-

FAMILIEREÜNIE OP 3 OCTOBER 1992

[illegible]

JOHANNAPOLDER TE RHOON

[illegible]

De eerstvolgende familiereünie wordt gehouden op DV 3 oktober a.s.

in het restaurant Johannapolder te Rhoon, dezelfde gelegenheid als

van vorig jaar. De aanvang is 10.30 uur.

Bij deze editie van de Pors-Post vindt u weer een aanmeldingskaart.

Wij hebben deze lokatie gekozen vanwege het succes van vorig jaar. De Johannapolder is gemakkelijk te vinden, het verblijf is er aangenaam en de lunch is voortreffelijk.

De reüniecommissie is nog doende een aantrekkelijk programma voor te bereiden, maar vaste punten zijn altijd de inleiding van de voorzitter, de herdenking van het voorgeslacht en van de overleden stichtingsvrienden en -vriendinnen in het afgelopen stichtingsjaar en de korte verslagen van de penningmeester en de secretaris.

Wie nieuwsgierig is naar zijn afstamming kan weer bij Floor Vos en bij Nico Pors terecht. De stichtingsregisters met alle genealogische gegevens zijn weer aanwezig.

Indien u prijzen of prijsjes hebt voor de tombola, ze zijn welkom!

U kunt bij de Johannapolder gemakkelijk parkeren.

Dirk Pors is - zoals altijd weer bereid - reünisten van het metrostation Rhoon af te halen. U moet dat wel met hem afspreken. Zijn adres en telefoonnummer vindt u in de kolofon op pagina 1538 van dit nummer.

De entreprijs, inclusief de zeer goede lunch, bedraagt net als vorig jaar weer f 30,00 per persoon. U kunt dit bedrag overmaken op giro 33 79 325 van Familiestichting Pors, Bennekom.

Meldt u tijdig aan, dat komt een vlotte organisatie ten goede. Heeft u dieetwensen, schrijf dat dan even op het aanmeldingsformulier.

Kort voor de reünie zenden wij u nog enige nadere mededelingen en een routebeschrijving toe.

KOMT ALLEN. MAAKT U VOOR DIE ENE KEER PER JAAR EENS VRIJ
VOOR ONZE TRADITIONELE FAMILIE-ONTMOETING !

[illegible]

HOEVER KOMEN WIJ NOG MET ONS GENEALOGISCH ONDERZOEK NAAR DE PORSSEN ?

=====

Onze belangrijkste bronnen tot dusver om meer aan de weet te komen over ons voor-
geslacht, zijn de kerkelijke registers van Charlois. Daarin hebben wij heel wat
voorouders met naam en toenaam kunnen vinden, omdat hun doop, huwelijk en overlij-
den daarin zijn opgetekend.

Helaas gaan deze kerkelijke registers maar tot 1606, zodat het niet mogelijk is om
langs deze weg dieper door te dringen. Dat is te wijten aan Ds. Johannes IJzerman,
die van 1592-1605 predikant van Charlois was, een man die in de Charloisse geschrif-
ten wordt omschreven als "woelziek" en het gedurig aan de stok had met de kerkmees-
ters (kerkeraad). De kerkmeesters tekenden hun geschillen met deze predikant keurig
op in de registers, want zij hielden notulen van hun besprekingen. Dat was niet erg
naar de zin van de driftige dominee, want in de alleroudste aantekening van de
acta van Charlois lezen wij:

"De dienaren des Woordts Gods en Ouderlingen der Classis van
Rotterdam en Schielandt en onze Magistraat hebben gezien en
is gebleken dat bij Johannes IJzerman - hetzij door hem of
zijne kinderen - het Kerckeboek der Kercke tot Charlois
vernietigt en verscheurt was, 't alhier eenige wijnige bla-
deren voorhanden zijnde".

Daarmee had IJzerman weliswaar zijn eigen kwalijke eigenschappen voor het nageslacht
verborgen, maar vernietigde hij tevens juist dat interessante genealogische materiaal
waarnaar wij uitzien!

Via kerkboeken van omliggende gemeenten komen we nog wel eens Charloisse Porsen tegen,
omdat die in die gemeente getrouwd zijn of daarnaar met attestatie vertrokken zijn.
Al combinerende, inducerende en deducerende, vinden wij dan nog wel eens een interes-
sante genealogisch bewijsbare aansluiting.

Via notariële acten, verpondingsregisters (belastingregisters) en gerechtelijke
archieven hebben wij eveneens Porsen "thuisgebracht". In het Archief van de Heren
van Putten en Strijen zullen ook nog wel meer Porsen voorkomen, maar die archieven,
die al dateren van de veertiende en de vijftiende eeuw, zijn zeer moeilijk leesbaar.
Toch hebben wij daarin Lijsbeth Jan Porredochter kunnen opsporen, één van onze
oudste voormoeders. Een handycap voor amateurs als wij is verder, dat wij alleen een
drukke werkkring hebben en maar zeer beperkte tijd aan het genealogische archief-
onderzoek kunnen besteden, dat zeer tijdrovend en vaak behoorlijk ingewikkeld is.
Anderzijds mogen wij met een bewijsbare voorvader als Lenaert Lenaertszoon best
zeggen, dat we met ons genealogische onderzoek erg ver zijn gekomen, verder dan
vele andere familieorganisaties of genealogische verenigingen. Soms komt ons ook het
toeval te hulp. Op zoek "naar iets anders" vind je dan plotseling de gegevens over
voorouders, waarnaar je het zoeken al lang had opgegeven...

Wie weet hebben wij onder onze aangeslotenen nog wel een bolleboos die vroeg of laat
de kennis verzamelt om verder archiefwerk te gaan doen. Wij zullen hem of haar met
enthousiasme begroeten!

-o-

PORSSEN IN HET BUITENLAND:

Wij blijven nieuwsgierig naar jullie ! Schrijf ons eens en stuur ons foto's, die
we in de Pors-Post kunnen afdrucken. Per slot van rekening horen jullie er ook
helemaal bij.

Wij zijn er ook gevoelig voor om te vernemen wat onze buitenlandse Porsen graag in
de Pors-Post zouden zien opgenomen.

Wij wachten af.

Grote gebeurtenissen werpen hun schaduw vooruit. Het gouden huwelijksfeest van je ouders, bijvoorbeld. Maanden tevoren zijn de kinderen al verschillende malen bijeengekomen om te bespreken hoe het bruidspaar op gepaste wijze kon worden verrast. Maar ook het bruidspaar zelf had natuurlijk veel te regelen. Trefwoorden hierbij waren: wie, wat, waar en hoe.

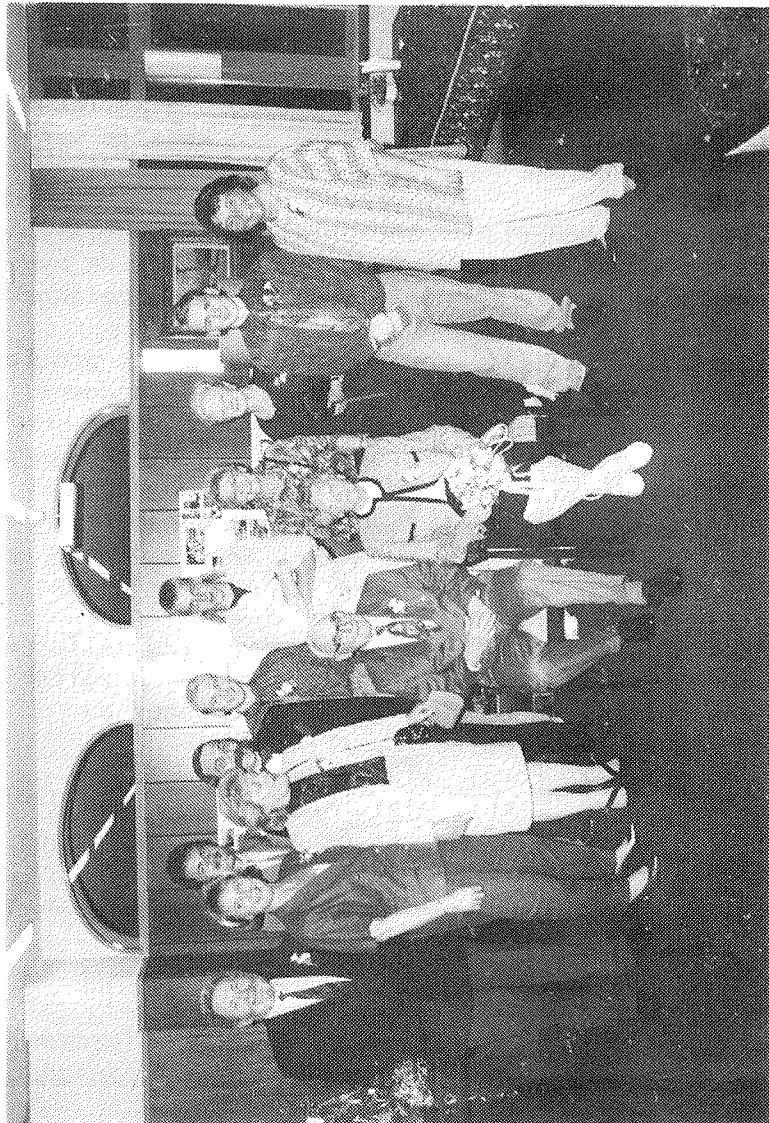
Vrijdag 15 mei is een zonnige dag! Een stralend bruidspaar stapte uit een taxi het feestgedruis binnen. Veel gasten begroeten elkaar niet alleen het bruidspaar hartelijk, maar ook elkaar. Het was een gezellig weerzien onder het genot van een hapje en een drankje. Het werkelijk verrukkelijk diner waarop de gasten werden onthaald, begon met een champagnetoost op het welzijn van het bruidspaar. Tussen de gangen door hebben de kinderen voor een gevarieerd programma gezorgd. Dit omvatte verrassingen voor bruidspaar en kinderen. Zij werden verschillende malen vriendelijk verzocht hun medewerking te verlenen aan een act. Tot slot zijn er nog groepsfoto's gemaakt. Nog nagenietend nam iedereen afscheid en het bruidspaar werd moe maar voldaan naar huis gebracht. Met cadeaux en bloemen! Het bruidspaar kan terugzien op een G O U D E N huwelijksfeest.

Martha Pors

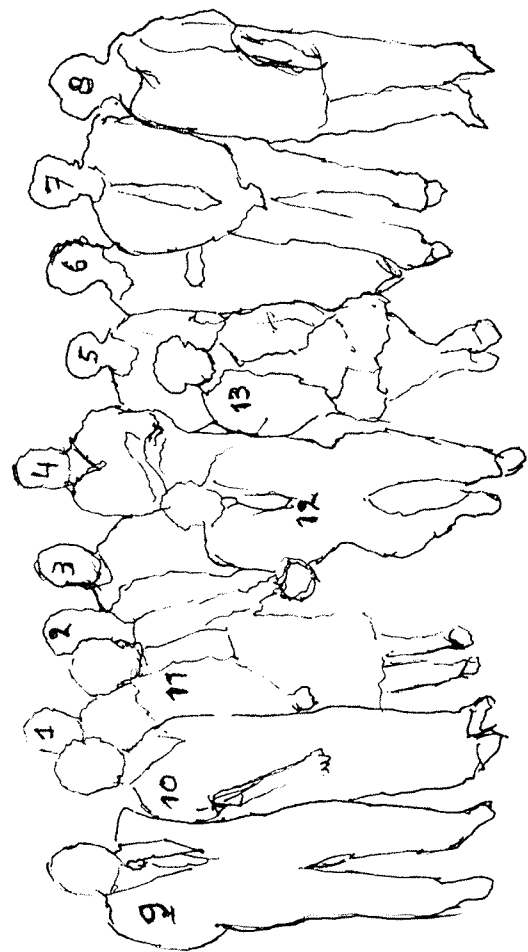
Naschrift: Namens de familiestichting gaven Arie Pors (secretaris) en Klaas Meijboom (penningmeester) acte de présence.

1. Arie Pors, jongste zoon; 2. Jan Pors, oudste zoon; 3. Jan-Pieter de Ruiter, kleinzoon; 4. Jan Pors, kleinzoon; 5. Sijgje de Waal-Pors, zus van pa; 6. Frieda Pors-Gasseling, schoonzus pa; 7. Adriaan de Ruiter, kleinzoon; 8. Martha Pors, jongste dochter; 9. Kees de Ruiter, schoonzoon; 10. Hannie de Ruiter-Pors, oudste dochter; 11. Ria Pors-Kreuz, schoondochter; 12 en 13 het gouden bruidspaar Jan Pieter Pors en Maria Johanna Pors-Van Ooijen

Wij danken hartelijk voor de inzending van dit verslag (redactie).

15 mei 1942 - 15 mei 1992
JAN PORS en IET PORS-van OOIJEN 50 jaar getrouwd

PORS-POST IN EEN BETERE "ZETTING"

=====

Dank zij de aanschaf van nieuwe apparatuur zullen wij in staat zijn de eerstvolgende Pors-Post in een andere en betere druk te doen uitkomen. U ziet het, er worden kosten noch moeite gespaard. De nieuwe machine is in staat de regels zo uit te vullen, dat een rechte achterkantlijn ontstaat. Bovendien kan met verschillende lettertypes worden gewerkt. Maar we zullen ook zelf even aan de nieuwe elektronische apparatuur moeten wennen.

=====

HENK SCHREEF ZIJN TWEDE BOEK

=====

Het boek over nationalisme, neonazisme en racisme, dat Henk Pors uit Capelle aan den IJssel schreef, was dank zij grote bestellingen van diverse universiteiten snel uitverkocht. Daardoor aangemoedigd heeft Henk intussen een tweede boek bij de uitgever liggen, getiteld "De lange weg van Potsdam naar Doorn". Het handelt over de asielverlening aan de Duitse keizer Wilhelm II en de Duitse kroonprins in Nederland, na de wapenstilstand in de Eerste Wereldoorlog.

Het boek beschrijft de gehele tragiek van de val van het Duitse keizerrijk, alsmede het leven van de keizer en de keizerin in Nederland. De Duitse keizer stierf in 1941 te Doorn. Hij ligt daar in een sarcofaag in een mausoleum in het park van Huis Doorn, want hij wilde ook als dode niet naar Duitsland terug.

Wie tijdschriften bezit uit de periode 1914 en van later doet Henk daar een geweldig plezier mee! Ook plaatjes en tekeningen uit die periode zijn zeer welkom.

=====

FAMILIETIJDSCRIFTEN

=====

Van verschillende familieverenigingen krijgen wij af en toe de periodieken toegezonden. Daar zijn heel fraaie bladen bij. Maar sommige tijdschriften zien er gewoon niet uit. De Federatie van Nederlandse Familieorganisaties probeert het algemene peil van de familietijdschriften zowel uiterlijk als inhoudelijk op een hoger niveau te brengen.

Vergelijken we de Pors-Post met andere bladen, dan slaan we nog niet zo'n gek figuur. Eerlijk is eerlijk, er zijn mooiere bladen dan de Pors-Post. Het is een kwestie van geld om iets fraais "op de markt" te brengen. Maar we halen toch wel een hele dikke voldoende. Om niet te zeggen: méér dan voldoende.

Het familieleven bloeit en groeit nog steeds in Nederland. De genealogische en familieverenigingen melden regelmatig een toeneming van hun ledenaantallen. Ook de archiefdiensten laten weten het werk soms niet aan te kunnen, zo groot is de belangstelling.

De Familiestichting Pors (ruim 200 aangesloten families) zou nog wel wat mogen groeien, vinden we. Dat kan, wanneer de nog thuiswonende Porsen nu ook eens zelf lid zouden worden, in plaats van op de bagagedrager van pa en ma mee te rijden.

Nog onlangs hebben we weer eens mailing doen uitgaan naar Porsen, die nog niet bij onze organisatie zijn aangesloten. Van de meeste kregen we zelfs geen antwoordje terug. Nou ja, met onwillige paarden kun je geen kar trekken, denken we dan maar. Lid zijn van een familievereniging of -stichting is een persoonlijke keuze, of- schoon wij nooit hebben kunnen begrijpen, dat men zich bewust aan zo'n gemeenschappelijk initiatief onttrekt. Maar kennelijk is dat "een gegeven".

Van een andere familieorganisatie hoorden wij, dat men bij zijn ledenwerving zelfs een zekere vijandigheid ontmoette. Wat men wel wilde. Hoe men er bij kwam, om zelfs maar te vragen of men zich niet wilde aansluiten. En natuurlijk de doodoener dat men pas lid zou worden, wanneer er een erfenis te verdelen zou zijn.

Wat moet je met zulke mensen aan, ook al heten ze Pors? Wij vinden dat we die links moeten laten liggen. Lid worden mag, maar moet niet. Mensen tegen hun zin in het familiehuis halen, verknoeit tenslotte de sfeer. En de goede sfeer binnen de Porsenorganisatie is ons heel veel, zo niet alles waard.

=====

REUNIE FAMILIE KIKKERT

De familievereniging Kikkert heeft een tweedaagse reünie gehouden in de omgeving van Steenwijk (Fredeshiem). Kosten f 95,50 per persoon. Op deze reünie is met name aandacht besteed aan de Drentse tak van deze grote familie.

=====

VOOROUDERS WAREN NIET ALTIJD ZO LIEF

Sommige mensen, die vol enthousiasme zijn begonnen aan het samenstellen van hun genealogische stamboom, ontmoeten daarbij ook wel eens teleurstellingen. Bijvoorbeeld wanneer er geen wapen in de familie blijkt te zijn, of wanneer bijvoorbeeld een der voorouders in de gevangenis terechtgekomen is. Beginnende genealogen moeten leren dat kwalijke of genante zaken in elk geslacht gevonden worden. Inderdaad vindt men onder de voorouders (zelf)moordenaars, dieven, brandstichters en gevangenisboeven en -boefjes. Maar de genealoog heeft dat maar gewoon te noteren als geschiedkundige familiefeiten. Het weglaten van menselijk falen en van menselijke zwakheden om zodoende de familieregisters "schoon" te maken of op te poetsen, is in de geschiedkunde en in het bijzonder in de genealogie ontoelaatbaar. Men trooste zich dan maar met de wetenschap, dat kwalijke zaken ook voorkomen in de stamregisters van keizers en koningen. En ook die zijn in historische annalen opgetekend.

Het is natuurlijk mooi wanneer men in zijn voorgeslacht alleen maar zeer nobele figuren zou vinden. Maar de genealogische praktijk ligt toch anders, ook bij de Porsen. Ook in ons geslacht vinden we vechtersbazen, doodslagers en lieden die in de gevangenis belandden. Al dit soort zaken hoort kennelijk bij de mensheid.

Nu zijn er natuurlijk gradaties in het kwaad. Zelf stuitte ik onlangs ook weer op een voorvader, die wel een zeer wonderlijk gedrag tentoonspreidde. Ik doel op Hendrik Pors, geboren op 24 augustus 1820 te Pernis en overleden op 19 maart 1872 te Hoogvliet. Hij is van mij een rechtstreekse voorvader...

Deze Hendrik is een enorm sterke kerel geweest. Van mijn grootvader Hendrik Pors (1873-1944) had ik al eens gehoord, dat zijn polsen zo breed waren, dat hij, als hij zondags ter kerke ging, de manchetten van zijn hemd met een touwtje moest vastmaken, want echt passen deed geen enkel hemd.

Hendrik was niet alleen sterk, maar hij wilde ook dat iedereen dat feit in bewondering zou erkennen.... Te Hoogvliet wist iedereen al, dat men met Hendrik maar beter geen ruzie kon maken, want hij stond nogal gauw klaar om zijn uitdagers een pak slaag te geven.

Op zekere dag kwam er nog een sterke man te Hoogvliet wonen. Hendrik vernam van verschillende zijden, dat die man misschien nog wel sterker was dan hij... En dat werd een obsessie voor hem. Zo stelde hij zich bij herhaling midden op straat op en begon hij te roepen dat "wie er wat van moest, maar eens even bij hem moest komen". Niemand ging op die "uitnodiging" in, natuurlijk.

De burgers van Hoogvliet begonnen Hendrik ermee te plagen. "Die nieuwe inwoner is toch sterk, jô! Misschien nog wel sterker dan jij...."

Het werd voor Hendrik een onverdragelijke gedachte, dat hij wellicht niet meer de allersterkste man van Hoogvliet was. En dat zou voor eens en voor altijd moeten worden vastgesteld.

En zo geviel het, dat Hendrik bij een toevallige ontmoeting met die andere sterke man deze pardoos een ferme kopstoot toediende. Maar de man reageerde niet met tegengeweld. Hij vroeg de omstanders alleen maar "wie die gek was". En hij vervolgde gewoon zijn weg.

Een grotere afgang had Hendrik niet kunnen beleven!

Wie nu echt de sterkste van de twee was, is niet komen vast te staan. Maar wel wie van beide de wijste was!

Henk

WIST U DAT?

Omstreeks 1534 werd de aardappel uit Zuid-Amerika in Spanje ingevoerd. In Nederland pas omstreeks 1750. De meeste leden van ons voorgeslacht hebben dus nooit een aardappel gegeten. Pas in de zestiende eeuw namen zeelieden ook tomatenplanten mee, maar men dacht dat die plant giftig was. Dat is ook zo. Behalve echter de vrucht! Pas in 1860 ontdekte men, dat witlof eetbaar was. Het heeft lang geduurd voordat witlof algemeen als voedsel in Nederland werd aanvaard. Suiker kende ons voorgeslacht ook niet. Rietsuiker uit exotische landen was voor de gewone man te duur. Pas in 1747 ontdekte een Berlijnse apotheker, dat ook van bieten suiker kon worden gemaakt. Daarvóór zoetten de mensen hun gerechten met honing. De bijenteelt was daarom wijd verbreid. Voordat de aardappel gegeten werd, voedde men zich voornamelijk met graanprodukten en met vlees. En brood haalde men niet in de winkel, maar bakte men zelf.

P O R S E N A L S Z E E L I E D E N

=====

U herinnert zich nog wel, dat wij in de Pors-Post eens een advertentie hebben afgedrukt, waarin gevraagd werd naar de verblijfplaats van zekere Balthasar Pors, "zeekapitein". Die annonce gaf ons indertijd aanleiding om bij de Amsterdamse Archiefdienst eens naspeuringen naar deze zeeman in te stellen. Maar het zoeken leidde tot geen enkel resultaat. Balthasar Pors, ook wel Balzar Pors genaamd, kwam in de Amsterdamse annalen niet voor. Wij zijn hem ook nooit in andere acten tegengekomen.

Natuurlijk komt in vrijwel alle Porsenfamilies wel een zeevarende voor. Per slot van rekening was Nederland van de tweede helft van 1500 een belangrijke zeevarende natie. Maar tot eind 1800 zijn de Porsen toch vooral boeren en landbouwknechten. De Charloisse "agrarische afstamming" bekliffde erg lang. Nu, in 1992, tellen wij nog nauwelijks een boer of een zeeman in onze familie. Maar vroeger zijn er wel degelijk veel zeevarenden onder de Porsen geweest. Zij voeren op Oost- en West-Indië, op Zuid-Afrika en op de Oostzee. Niet alleen ter koopvaardij, maar ook in de zeesleepvaart zijn Porsen actief geweest, zoals bijv. Hendrik Pors (1904-1979), die stoker is geweest bij de vroegere zeer bekende "Rode" en "Blauwe" dienst.

Het is daarom interessant om te weten, dat wij ook "onze e i g e n Michiel" hebben gehad. Wij weten dat uit een notariële acte, die een zekere Noorse zeeman, Jacobus Knag uit Stavanger in Noorwegen op 29 november 1744 door notaris Doe Schim te Rotterdam liet opmaken.

Die acte luidt:

"Op heden, den negen en twintigsten November Zeventienhondert vier en veertigh, compareerde voor mij Doe Schim, openbaar notaris te Rotterdam, ende voor de nagenoemde getuigen:

PIETER KACOBUS KNAG, van Stavanger in Noorwegen, staande op zijn vertrek om als onderstuurman met het schip "De Sinep" (kan betekend hebben: De Snip), schipper MICHIEL PORS, te varen naar de Spaanse Westindien, Jongeman, oud omtrent 24 Jaren, ende

HENDRINA KONINGSVELT, meerderjarige ongehuwde Dogter van hier, de nagenoemde Getuigen bekent, zijnde beyde bequaam omme van ende over hun tijdelijke natelaten goederen te kunnen disponeren

ende verklaerden te Revoceren, dood ende teniet te doen bij desen, alle Testamenten, Codicillen ende andere soorten van uitterste willen bij hun testateuren voor dato dezes, in eenigerley maniere ooit gemaect ofte gepasseert, 't zij tesamen yder afzonderlijk met ende nevens ymand anders, al ware 't dat daar inne eenige Clausule van onwederroepelijkheid mogten zijn gestelt, waar van zij testateuren verklaarden geen geheugen te hebben, niet willende dat derzelven ofte eenige van dien ooit agtervolgt of nagekomen, maar gehouden zullen werden als of die nooit gepasseert waren".

Pieter Jacobus Knag en Hendrina Koningsvelt kwamen dus hun testamenten herroepen. Of en wat er verder tussen henbeiden is afgesproken, vermelden de annalen al evenmin.

Schipper Michiel Pors zijn we nooit meer in enige andere acte tegengekomen. De naam "Michiel" klinkt nogal Nederlands, anders zouden wij kunnen denken weer met een Scandinavische Pors van doen te hebben. Of is "Sinep" ook een Noors woord en is onze veronderstelling dat daarvoor "Snip" moet worden gelezen, bezijden de werkelijkheid? Wie het weet, mag het zeggen! Pieter Jacobus Knag (Hollandse voornamen!) was afkomstig van Stavanger in Noorwegen. Hij was onderstuurman bij Michiel Pors. Heeft de notaris de namen "vernederlandst"? In elk geval had Knag een verhouding met Hendrina Koningsvelt, wier naam in het geheel niets "Noors" bevat.

Wie weet geven andere archivalia vroeg of laat enige opheldering. Dikwijls vindt men bijzonderheden bij toeval. Men zoekt in de "zee-archieven" en men vindt het in archivalia van geheel andere aard.

GIFTEN EN TESTAMENTAIRE BESCHIKKINGEN:

Dank zij een nalatenschap van Maria Pors te Oud Beijerland hebben wij nu al een aantal malen de kerkelijke bijeenkomst (eens per vijf jaar) in de oude kerk van Charlois kunnen houden. Maar het fondsje mindert hard en giften voor dit speciale doel blijven daarom zeer welkom.

Ons is bekend, dat een aantal Porsen een inventaris heeft gemaakt van familieherinneringen en andere goederen, die na hun overlijden in bezit dienen te komen van onze familiestichting. Wij wijzen er echter op, dat dergelijke inventarislijsten geen rechtskracht hebben, als ze niet door een notaris zijn opgemaakt of niet als codicil aan het testament zijn toegevoegd. Niet door een notaris verlede toezeggingen kunnen door de nabestaanden worden betwist. En dit geldt zeker voor het nalaten van financiën.

Zij die onze stichting willen gedenken, bieden wij voor hun testament onderstaande formulering aan:

"Ik verklaar te legateren aan de Familie Stichting Pors, gevestigd te Rotterdam, doch kantoor houdende aan de Bijendans 36 te Capelle aan den IJssel, de somma van f.....

Desgewenst is bij te voegen:

"Vrij van alle rechten en kosten, ook van het recht van successie".

Dit laatste betekent, dat de verschuldigde kosten en de belasting eerst van de nalatenschap worden afgetrokken en dat de verkrijgers van de nalatenschap het bedrag "schoon" ontvangen. De verschuldigde belasting is dan immers al voldaan.

De oprichtingsakte van de Familie Stichting Pors is verleend voor notaris H.W. Heyman te Rotterdam op 20 april 1978 en ingeschreven in het Stichtingenregister van de Kamer van Koophandel te Rotterdam onder nummer 125713.

Bij de secretaris, zie de kolofon, zijn etiketjes verkrijgbaar, die men op goederen kan plakken, die men na zijn overlijden aan de stichting wil overmaken. De nabestaanden kunnen dan aan de hand van zo'n etiket vernemen wat de bedoeling van de overledene met het betreffende stuk is geweest. Maar nogmaals, ook dat heeft geen rechtskracht, maar speculeert er meer op, dat de familie de wens van de overledene zal respecteren. Wil men echt op zeker gaan, dan moet de notaris eraan te pas komen. Velen denken dat het opmaken van een testament duur is. Dit is niet zo. Men kan vooraf de kosten bij de notaris opvragen.

In een testament of in het daarbij behorende codicil kan men ook de gang van zaken bij zijn of haar begrafenis regelen.

Al eerder waren wij er getuigen van hoezeer het niet hebben van een testament bij de nabestaanden aanleiding was voor misverstand en onenigheid. Families vallen er door uiteen! Voorkom dat door NU een afspraak met uw notaris te maken.

MOEITE MET CODICILLEN?

De notaris kan u alle aanwijzingen geven met betrekking tot het opmaken van één of meer codicillen. Ook onze familiestichting wil u daarbij gaarne behulpzaam zijn. Het kost niets.

Benoem in uw testament of codicil een executeur-testamentair, een beredderaar van uw nagelaten boedel en uw begrafenis. De familiestichting heeft al verschillende malen daarbij diensten verleend en zelfs begrafenissen verzorgd.

Alle zaken worden strikt vertrouwelijk gehouden. U kunt zich voor informatie of hulp wenden tot de voorzitter, Henk Pors, Bijendans 36, 2907 TA Capelle aan den IJssel, telefoon 010-4502080, fax 010-4512941.

Regel uw zaken NU.

U WILT ZICH BIJ ONS AANSLUITEN?

Heel eenvoudig. U stuurt gewoon een briefkaartje naar de secretaris. Desnoods mag u ook bellen, telefoon 08380-51502.

EEN KATENDRECHTSE LIEFDESGESCHIEDENIS UIT 1680

=====

Langs de dijk van Charlois naar Katendrecht liep Huygen Bastiaense Eenhoorn. Hij had het die dag best naar zijn zin. Want wie zou niet vrolijk gestemd zijn, als de dag is aangebroken waarop je van een aardig meisje trouwbeloften zal ontvangen?

Wij zouden NU zeggen, dat de dag van zijn verloving was aangebroken. Huygen was op weg naar Niesje Pieters Gelttelder te Katendrecht. 't Was voor Huygen nog niet zo gek, want vader Gelttelder zat er warmpjes voor. Hij deed zijn naam alle eer aan!

Het was alleen jammer, dat Niesjes vader niet zo op Huygen gesteld was. Zonder zijn medeweten zouden Huygen en Niesje elkaar straks in het huis van Jan de Lapper, de zadelmaker van Katendrecht, ernstig trouwbeloften doen. De zadelmaker zelf en zijn vrouw zouden daarbij als getuigen optreden.

Huygen was echter al een paar maal gewaarschuwd, want Niesje was een nogal wispelturig meisje. Men had haar nogal eens gezien bij de veerboot van Katendrecht, gekscherend met de een of andere marskramer uit Rotterdam. Maar Huygen had op die waarschuwingen geen acht geslagen. De mensen waren zeker jaloers op het feit dat Niesje hem wilde. Met die lichtzinnigheid van Niesje zou het wel meevallen! En wat de vader van Niesje betrof, die zou wel bijdraaien, als hij hoorde dat er trouwbeloften waren uitgewisseld.

Na een stevige wandeling kwam Huygen eindelijk bij het huisje van de zadelmaker aan, waar hij Niesje aantrof. Met een verliefde blik geeft hij haar een gouden ring, terwijl Niesje hem "een silveren naelt" als onderpand geeft. Want zo ging dat in die tijd. Bij een huwelijksbelofte paste ook het ritueel van de uitwisseling van geschenken.

Maar het was toch wel vreemd, dat Niesje die mooie trouwring niet aanstonds wilde gaan dragen. Waarom niet?, vroeg Huygen. En hij kreeg ten antwoord, dat het dan "aenstonts in haar huys gemerckt soude worden". Nee, het kon beter nog maar even geheim blijven, tot de gemoederen thuis was bedaard zouden zijn. Vooral niets forceren!

Huygen verbeet zijn teleurstelling. Maar och, Niesje was nog jong. Dat ze bang voor haar strenge vader was, moest hij toch wel begrijpen. En dus accepteerde hij maar dat Niesje de ring voorlopig niet aan haar vinger wilde hebben. Het zou allemaal wel in orde komen....

Maar....het kwam n i e t in orde! Dikwijls wordt Niesje erop betrapt, dat ze haar trouwbelofte niet houdt, dat ze doorgaat met gekscheerderij met andere jongens en mannen en bij deze hoop wekt op de mogelijkheid van een verbintenis met haar. Niesje heeft blijkbaar al gauw genoeg van de ernstige Huygen, want telkens zijn er nieuwe onenigheden.

Kort na Pasen heeft Huygen wat werk voor Jan de zadellapper. En hij gaat dat werk zelf naar hem toebrengen. Misschien dat hij Niesje dan ook nog even ziet, want die kwam veel in het huis van de zadelmaker. Maar Niesje is er niet. En dus geeft Jan zijn werk maar af en maakt hij aanstalten om weer naar huis te gaan.

Maar dan roept de vrouw van de zadelmaker hem weer naar binnen. Zij geeft Jan de ring terug, met de mededeling dat de hele verbintenis als afgelopen moet worden beschouwd. Niesje heeft haar gevraagd dat aan Huygen mee te delen. Maar Huygen gelooft het nòg niet! Hij weigert de ring terug te nemen. Daarop zegt de vrouw van de zadellapper, "denselve op den vloer te sullen werpen ende het huys uit te vegen".

Huygen is woedend en stapt op hoge benen naar Niesje. Maar die is niet thuis; ook haar vader niet. Maar wel Neeltje's oudste zuster. En die stelt hem gerust. Ach, dat was natuurlijk weer één van die impulsieve handelingen van Niesje! Nog onlangs had Niesje haar gezegd met Huygen te zullen gaan trouwen en haar beloften

stipt te zullen nakomen "ende dat sij haer siel op geen tuynstaeck wilde hangen (zich niet openlijk te schande wilde maken, zodat iedereen met minachting over haar zou spreken). "Haer vader", zo vertelde Niesjes zuster, "was Huygen Bastiaense wel gesind ende die saeck soude wel gemakkelijk gaen".

Huygen vertrok, gesterkt en bemoedigd door wat hij zojuist gehoord had. Maar een paar dagen later hoorde hij van een knecht, waarmee hij op zijn boederij "De Eenhoorn" aan het werk was, dat Niesje wilde trouwen met een zekere Jan Jansen uit Ridderkerk.

Nu wordt het Huygen toch wat al te gortig. Als na navraag de mededeling op waarheid blijkt te berusten, brengt Huygen de kwestie voor de kerkeraad. In de zeventiende eeuw gaf men van een trouwbelofte kennis aan de kerkeraad. Daarmede werd "voor God en Zijn gemeente" plechtig verklaard, dat tot een huwelijk was besloten. Sexueel verkeer tussen de partners werd dan getolereerd, want een boer moest weten of het meisje wel kinderen kon voortbrengen. Was dat niet het geval, dan zou èn het boerenbedrijf èn de oude dag van boer en boerin in gevaar komen. Bleek het meisje onvruchtbaar, dan kòn, zonder excommunicatie (wering van het heilig avondmaal en verval van het lidmaatschap van de kerk) tot ontbinding van de trouwbelofte worden overgegaan. Maar wee de boerenzoon die een vruchtbaar meisje na een trouwbelofte liet zitten! Dan werd wel degelijk geëxcommuniceerd. Dat was een groot verraad en een nog groter schandaal.

Het verbreken van een trouwbelofte stond dus feitelijk gelijk met echtbreuk en zonde tegen het gebod "Gij zult niet echtbreken".

De Charloisse kerkeraad behandelt de zaak zeer uitvoerig. Huygen verschijnt als eerste voor de Heren. Kort en zakelijk vertelt hij wat er aan de hand is. En dan moet Niesje komen.

Zij ontkent alles! Hygen heeft de ring gewoon in haar schoot geworpen... "En die silveren naelt dan?", vraagt de kerkeraad. Zonder blikken of blozen antwoordt Niesje, dat Huygen die uit haar haar had getrokken... En van die ring had ze aanvankelijk zelfs niets gemerkt. Maar dan vraagt de kerkeraad waarom ze die ring dan wel een jaar onder haar beheer heeft gehouden. En daar kon ze niet zo gauw een antwoord op bedenken. De vrome vaderen noteerden dan ook, dat zij daar stond "seer verlegen ende verward". Huygen krijgt nòg een trap na. Niesje vertelt de kerkeraad, dat Huygen aan Jan de zadellapper en diens vrouw twee handen vol ducats (gouden geldstukken) had beloofd, "soo sij voor hem wilden getuygen".

Jan de zadellapper, die ook wordt gehoord, bevestigt die mededeling niet, maar zegt wel dat Niesje de ring aan hem teruggegeven had. Verder blijkt hij de welsprekendheid van een Zeeuwse oester te hebben.

Dan moet de vrouw van de zadellapper binnenkomen. Maar zij wil, alvorens antwoord op vragen te geven, eerst wel eens weten wat haar man allemaal gezegd heeft.... De kerkeraad ziet aankomen, dat het één groot gelieg wordt en besluit de zaak een week aan te houden. In die periode zal de kerkeraad proberen Huygen zover te krijgen, dat deze van zijn eis afziet. Want de kerkeraad begrijpt wel, dat een huwelijk tegen de wil van één der partners, geen zegen kan dragen en grote problemen zal veroorzaken.

Maar de zaak krijgt een dramatisch slot.

Een dag na de behandeling door de kerkeraad komt Ds. Colosse, predikant te Ridderkerk, te paard naar Katendrecht. Hij neemt Niesje achterop en draaft met haar het dorp uit. Een dag later, zo staat in de acten, "ondertrouwt hij haer met den voornoemden Jan Jansen".

Huygen heeft genoeg van de "rechtspraak" van de kerkeraad en dient nu een officiële klacht in bij het gerecht van Katendrecht (schout en schepenen). Daar krijgt hij enige genoegdoening, want het gerecht veroordeelt Niesje Pieters Gelttelder aan Huygen "een goede somme gelds te geven en tevens nog acht gouden ducats aan de diaconie van Charlois te schenken. "Wordende haer daarna toegestaan om te trouwen met den voornoemden Jan Jansen uit Ridderkerk.

UIT HET DAGBOEK VAN HENK PORS

Als invité van de Nederlandsche Middenstandsbank, die een studiereisje naar Monaco, het rijkje der Grimaldi's heeft georganiseerd, bevind ik mij vandaag, 20 maart 1983, in Monaco.

Het internationale congres over het reilen en zeilen van 't grootwinkelbedrijf in Europa, dat de aanleiding tot dit bezoek vormt en dat ik geacht word met interesse en leergierigheid bij te wonen, wordt door mij echter dermate saai en nietszeggend bevonden, dat ik denk mijn tijd nuttiger en vooral aangener te kunnen besteden met een bezoek aan de stad.

Genietend van de typische Rivi ra-achtige bomen- en plantengroei, de schilderachtige huisjes aan de baai met de peperdure jachten, de zonovergoten heuvels rondom en de ietwat mondaine, zij het wat stoffige sfeer die men hier overal waarnemen en zelfs proeven kan, geraak ik langzamerhand een flink eind van het congresgebouw verwijderd. In de buurt van het paleis ga ik een kerk binnen. Een mooie kerk weliswaar, maar toch eenvoudig vergeleken met de protserige hotels en andere gebouwen in het centrum van de stad.

Ik sluit me aan bij een groepje mensen dat in één en dezelfde richting schuift. Hier zal wel iets bijzonders zijn te zien. En ineens sta ik dan voor de graven van de overleden Grimaldi's, die dit Prinsdom regeerden. Met enige instemming constateer ik, dat deze graven niets mondains of weelderigs hebben. Integendeel, de eenvoud van deze laatste rustplaatsen doet zelfs weldadig aan. In de dood zijn de vorsten van Monaco teruggekeerd tot de naaktheid die ons allen wacht.

Ik lees de namen van de beroemdheden, die onder deze vlakke stenen begraven liggen. En dan sta ik voor het graf van de Prinses van Monaco, de vroegere filmster Grace Kelly, dochter van een schatrijke Amerikaanse aannemer, de beeldschone echtgenote van Prins Rainier. Het is nog maar kort geleden dat zij omkwam als gevolg van een ernstig auto-ongeluk, een grote leegte en vooral droefheid bij haar man achterlatende.

Op het graf staat een eenvoudige glazen jampot met een paar tulpen er in. Een boekje van slechts luttele franken. Misschien zijn de tulpen wel in de eigen tuin van de geve geplukt.

Wie zou dit simpele boekje hier hebben neergezet?

Een niet al te bemiddelde bewonderaar of bewonderaarster van de prinses? Een heimelijke aanbieder, wellicht?   n van de paters of religieuzen van deze kerk?   n van de operette-achtige soldaten van dit vorstendommetje?

Ik weet het niet. Je verwacht hier een grote steen te vinden, een echt "monument", een krans van anjers, aronskelken en linten, plechtig neergelegd door een van de hofdignitarissen "namens de Prins" en diens wufte dochter, en betaald door de thesaurier van Monaco. Maar al wat je vindt, is een paar tulpen in een jampot!

Toch vormt dit boekje voor mij een hoger blijk van waardering, genegenheid en wellicht zelfs van liefde dan zo'n dure krans. De vrouw, man of kind dat dit bloemetje hier heeft neergezet en kennelijk zelfs geen vaas kon betalen, heeft zeker niet uit plicht of uit vormelijkheid gehandeld. Er heeft méér achter gezeten. En zo is deze bloemenhulde voor Prinses Gracia toch ook een "duur" geschenk, want de geve of geefster heeft er iets in kunnen leggen van zichzelf. Daarom doet deze grafversiering mij weldadig aan, ja, wekt zelfs een lichte ontroering. Hier is een MENS geweest, vervuld van gevoelens van diepe genegenheid en vertedering, van liefde misschien. Wellicht heeft deze mens hier wel gestaan met betraande ogen. Het is zelfs mogelijk dat de prinses deze mens nooit heeft ontmoet, noch nooit met hem of haar heeft gesproken of een hand heeft gegeven. Maar deze mens, die hier dat simpele boekje heeft neergezet, heeft voor haar méér betekend dan al die redacteuren en verslaggevers van de sensatie- en roddelpers, voor wie de dood van Grace Kelly "hot news" was en die haar overlijden en het grote verdriet van haar man wellustig hebben verslagen.

En ik begrijp dat de liefde niet gesymboliseerd wordt door de duurte of de grootte van het geschenk, maar door de gevoelens, die daaraan ten grondslag liggen.

Als ik de kerk verlaat, kijk ik toch nog eens om.

Eén tulpenblaadje is afgevallen. Het ligt gekruld op de koude grafsteen als een verstilde kus.

Morgen zal het boeket worden weggehaald.

-o-

CHARLOIS EN ZIJN "STOUTE" DOMINEES

Schout en schepenen van Charlois - en daarna de kerkmeesters - hebben niet altijd een even gelukkige hand gehad bij het benoemen van predikanten. Al direct bij de reformatie verscheen er een verlopen monnik en minderbroeder te Charlois, Jean Callioux (1567), die daar de pastoor verdreef. Die pastoor was een ongelukkig mens. Hij leed aan pokken, waardoor zijn gelaat afzichtelijk was geschonden, zelfs zo, dat in de annalen werd opgetekend, dat bijna niemand meer bij hem ter biecht kwam. Jean Callioux ontdeed de St. Clemenskerk van heiligenbeelden en altaren en begon er op hervormde wijze te preken. Dat deed hij ook in Schoonderloo, over de Maas.

Erg gelukkig waren de bewoners van Charlois niet met deze nieuwe herder en leraar en dus werd er uitgezien naar een waardigere opvolger. Men dacht die gevonden te hebben in Wijnand Pieterszoon (1574), maar weldra bleek dat dit heerschap op onwettige wijze in het ambt was gedrongen. De synode van Dordrecht riep hem op om zich daar te komen verantwoorden, maar Wijnand Pietersz. gaf aan die oproep geen gehoor. Men had hem overigens wel in de stad gezien... De synode kwalificeerde hem als "een rebel en een looper" en ontzette hem uit zijn ambt. De heel wat stichtelijkere Antonius Cornelli volgt hem op (1578-1583), tot hij naar Pijnacker vertrekt. Dan komt Petrus Henrici (1583-1592) uit de Classis Alkmaar, die tot aan zijn dood op 10 juli 1592 de gemeente blijft dienen ¹⁾.

Dan verschijnt Johannes (den)IJzerman (Iserman) op het kerkelijk erf van Charlois. Hij was de man die de kerkboeken verscheurde, met als gevolg, dat wij nu een heleboel Porsen in onze genealogische reeksen missen! IJzerman was een Vlaming, geboren te Zottegem in of omstreeks 1535.

Hij was een geleerd heerschap, want hij studeerde aan de universiteit van Leuven "Magister Artium", was geneesheer te Antwerpen in 1568, in Keulen in 1569 en in Frankfurt am Main in 1572. Maar de dokter wordt liever predikant. Hij probeert in 1579/1580 te Gent op de preekstoel te komen, maar daar lukt het hem niet. IJzerman hield voorlezingen uit het Huisboek van Bullinger te Groede (1580/1581) en wordt daar warempel dominee in 1581. Hij houdt in die periode ook predikbeurten in Breskens en in het Vlaamse Middelburg, maar hij krijgt het met de kerkeraad en de gemeente aan de stok. In 1582 wordt hij te Groede afgezet...Geen nood: IJzerman wordt predikant te St. Kruis. Maar ook daar wordt hij afgezet...Vervolgens wordt hij weer de voorganger van de gemeente Sint Anna ter Muiden (1583), maar dan moet hij vluchten voor de Spanjaarden, die met protestanten niet veel op hebben en deze bloedig vervolgen. In december 1583 verblijft hij nog in Brugge, maar dan vlucht hij naar de Noordelijke Nederlanden, waar hij zich te Gouda vestigt. Hardleers betreedt hij de preekstoel van Moordrecht(1584-1587), volkomen onwettig, maar...men schijnt het daar getolereerd te hebben. Tot in 1592 is hij predikant in Polsbroek en dan gaat hij naar Charlois(1592).

Tot zijn eer moet van IJzerman gezegd worden, dat hij de kerk van Charlois een grondige opknappbeurt heeft gegeven. Dominee was steeds aan het timmeren, metselen en verven. Maar zijn preken wekken zoveel beroering, dat hij in 1604 wordt afgezet. Vermoedelijk was er méér aan de hand dan alleen maar zijn wonderlijke preken, want er gingen geruchten, dat hij een verhouding had met ene Catarijn (Cathalijne) Pieters, nota bene de verloofde van een van zijn zoons....

Na zijn onzetting woont hij enige tijd bij familie in Rotterdam, maar kort daarna gaat hij toch weer naar Charlois, waar hij geneeskundig chirurgijn wordt en vermoed-

1) In de annalen schrijft men over Ds. Henrici met grote waardering en zelfs met tederheid.

delijk ook als schoolmeester werkzaam is geweest. In 1613 wordt hij te Charlois begraven.

Nog is de "predikantenellende" niet voorbij, want vervolgens verschijnt Adriaan Simonsz (1605-1619) ten tonele. In 1605 wordt hij bevestigd, maar weldra blijkt hij niet zuiver te zijn in de calvinistische leer. De kerkmeesters hebben met zijn remonstrantse gevoelens niets op en zetten hem af. Adriaan Simonsz vertrekt naar Waalwijk. In elk geval was hij een goede redenaar, want de archivalia vermelden, dat hij zelfs na zijn afzetting nog wel "heimelijk" preekte voor wel 2000 toehoorders! Zijn theologische inzichten zwabberden nogal heen en weer, want later sluit hij zich toch weer aan bij de (gereformeerde) kerk. In Sint Maartensdijk verwerft hij de steun van C. Liens, de drossaard en met zijn steun betreedt hij daar weer de kansel. Het beroep, dat de drossaard op hem liet uitbrengen, wordt echter in 1626 onwettig verklaard. En daar stond Simonsz dan weer....

Met dominee Cornelis Jacobsz. Pellanen (1619-1633) komt er rust in de Charloisse gemeente. Geboren te Leiden werd hij in 1619 proponent te IJsselmonde. Op 18 augustus 1619 wordt hij te Charlois bevestigd en hij dient de gemeente tot aan zijn dood in 1633. Hij werd te Charlois ter aarde besteld.

Wilhelmus Gulielmus Paladanus (1634-1668) was de volgende predikant. Geboren in Hilversum in 1601 werd hij in augustus 1627 predikant te Odijk, na eerst nog de gemeente van Overlangbroek te hebben gediend. Op 17 december 1634 werd hij te Charlois in het ambt bevestigd. Hij stierf daar als emeritus in 1675. Zijn opvolger werd Jacobus Boucherie, geboren te Rotterdam in 1641, in 1669 te Charlois bevestigd, waar hij in 1679 overleed.

Johannes Schalken heeft de gemeente het langst gediend, van 1679-1724. Hij werd geboren te Made, in 1670 te Sprang bevestigd, in 1679 te Charlois, waar hij overleed na de gemeente meer dan 45 jaar te hebben gediend. Hij stierf op 6 februari 1724.

Volgende predikanten waren:

Hermanus van Binnenvest van 1724-1728; Jeremias Geerlingh van 1728-1733 (in 1767 begraven in de Grote Kerk van Dordrecht); Theodorus Haganeus 1734-1736; Johannes Barueth van 1737-1745 (in 1782 eveneens bijgezet in de Grote Kerk van Dordrecht); Ewaldus Hollebeek van 1745-1747, die hoogleraar te Groningen en te Leiden werd; Antonius Gherardus van Bijlert 1747-1773 tot aan zijn emeritaat); Henricus Arnoldus van Marle 1773-1775 die in 1787 te Delft om politieke redenen werd ontslagen; Johannes Roldanus 1776-1777; Johannes Adrianus Spijkers 1783-1785; Dirk Munting 1785-1789 (onder wiens bediening het huidige kerkorgel in gebruik werd genomen); Johannes Henricus Hacke 1789-1791; Johannes Jacobus Steenberg 1791-1796); Cornelis Burt Andriessen 1797-1840, die met de uittreding van gemeenteleden te maken kreeg vanwege de niet meer zuivere gereformeerde leer.

De gereformeerde (later hervormde) gemeente van Charlois is altijd een gemeente "van richtingen" geweest, schommelende van Luthers en (in de beginperiode) naar calvinisten, remonstranten, ethischen en confessionelen, bondspredikanten en vrijzinnigen. Die verschillende richtingen waren er altijd weer de oorzaak van, dat gemeenteleden uittraden, vooral naar de gereformeerde gemeenten (onder het kruis) of de Gereformeerde Kerk van Charlois. Ook aan de Porsen is de richtingenstrijd niet voorbij gegaan. Onze voorouders hebben het te Charlois allemaal meegemaakt. Als schout, schepenen en kerkmeesters zijn zij zelfs zeer nadrukkelijk bij alle kerkelijke processen betrokken geweest.

Daarbij komt nog, dat Charlois steeds een rumoerige gemeente is geweest. Men ontzag zich zelfs niet op het kerkhof het klootspel te beoefenen en soms drong het gelal uit de herberg tot in de kerk door. Steeds moest er met straffen worden gedreigd, door schout en schepenen en zelfs door het Hof van Schieland.

De huidige Clemenskerk ligt nu in een oude wijk, die vooral door buitenlandse gastarbeiders wordt bewoond. Niettemin weet de gemeente zich tot op de huidige dag te handhaven. Zowel in de kerk als op de begraafplaats, die vroeger rondom de kerk lag, zijn honderden (!) Porsen begraven geweest. Later werden de Charloissers begraven op de begraafplaats aan de Sluisjesdijk, die moest worden geruimd in verband met

de aanleg van de Waalhaven. Ook op die begraafplaats hebben vele Porsen gerust. Bij de ruiming van de begraafplaats aan de Sluisjesdijk heeft men de opgegraven beenderen overgebracht naar de huidige begraafplaats, waar deze beenderen (ook van zeer vele Porsen) rusten onder een eenvoudig monument.

Wie over de huidige begraafplaats van Charlois wandelt, zal daar ook nog veel Porsen-graven uit onze tijd aantreffen. Sedert de Porsen, vermoedelijk einde 1400, naar Charlois kwamen, hebben daar altijd nakomelingen van ons aller stamvader Lenaert Lenaertszoon gewoond. Tot op de huidige dag! En men vindt ook nog Porsen in de oude kerk bij de godsdienstoefeningen.

Daarom zegt het Porsenlied zo terecht: Charlois is onze bakermat, van oudsher steeds geweest!

-o-

LIJST DER GETROUWDEN TE CHARLOIS 1660-1706

=====

Toevalligerwijs kwam ons de lijst der getrouwen te Charlois (1660-1706) weer eens onder ogen. Gedurende de 46 jaren, die deze lijst beslaat, zijn er (uiteraard) ook Porsen in de gemeente in het huwelijk getreden. Voor zover zij met de naam PORS zijn aangeduid, geven wij daarvan onderstaand een overzicht. Maar....er zijn ook heel wat personen met patronymen in de lijst opgenomen en dan weet men nooit helemaal zeker of het Porsenafstammelingen betreft. Laten we maar eens zien:

Op 29 mei 1660 wordt "vertoog" verleend aan Leenard Michielsz., weduwe van Marijken Leenards, tot Ridderkerk x Neeltje Leenards, weduwe van Pieter Clementszoon van Charlois om te Rotterdam te trouwen. Pieter Clementszoon Pors' weduwe hertrouwt dus.

Op 10 april 1661 trouwt Aerje Pieterszoon Pors met Hendrickje Jacobs van Cleef, beyde van Charlois.

Op 2 mei 1663 trouwt Jan Lenardsz. Grauwert, jongeman van Charlois met Hendrickje Jacobs, weduwe van Arje Pieterszoon Pors.

Op 12 januari 1664 trouwt Leenard Arjenszoon Pors, jongeman, capiteyn en president-schepen met Mayken Peeters Kooningh. Het betreft hier de president-schepen onder wiens bewind de kerktoeren werd gebouwd en ons wapen boven de toreningang werd aangebracht.

Op 30 januari 1665 trouwt met vertoog te Delfshaven Pieter Leenardsz. Pors met Mayken Simons.

Op 19 april 1665 vindt het huwelijk plaats van Paulus Dammasz Commies, met Neeltje Crijnen Pors.

Op 4 juli 1665 trouwt Gijsbert Maertensz. Boel met Aechje Peters Pors.

Vertoog om te Rotterdam te trouwen wordt op 28 oktober 1665 verleend aan Heyndrick Gijsbertsz. Craenendonck x Trijntje Symons Pors, weduwe van Huygh Jansz.

Op 24 januari 1666 trouwen Aerje Jansz. Kleyne en Aerjaentje Leenards Pors te Charlois.

Op 18 april 1666 huwen Aert Petersz., weduwnaar van Marijtje Dirx, en Neeltje Pieters Pors.

5 augustus 1668: Leenard Symonsz. Pors x Aeltje Arents van der Arent, jongedochter tot Munster (kan zijn: Munster in Noord-Brabant of wellicht Monster).

18 maart 1674: Mon. Ariensz., weduwnaar van Lijsbet Cornelis uit Oud-Beijerland x Annetien Leenders, weduwe van Leendert Pors te Charlois.

17 maart 1675: Clement Pietersz. Pors x Niesjen Huygen Booster.

1 mei 1675: Abraham Leenderse Pors x Lijntjen Leenders Smeer.

december 1680: Hendrick Teunisse Spruyt x Neeltje Joris Pors.

april 1681: Hendrick Pieterse Brugman x Mayken Leenders Pors.

november 1681: Willem Bastiaense Eenhoorn x Mayken Pieterse Koninck, weduwe van Leendert Ariense Pors (de president-schepen, met wie zij gehuwd was, was toen al overleden).

october 1683, attestatie op Rotterdam, Clement Pieterse Pors, weduwnaar van Niesje Jansen van der Vliet x Lijntje Cornelis Naghtegaal, beyde van Catendrecht.

april 1685: attestatie om elders te trouwen, Pieter Leenderse Pors, weduwnaar van Jantje Symens, x Hilletje Jacobs.

juni 1694: Dirck Pieterse Gelttelder, weduwnaar van Grietje Crijnen Pors, x Neeltje Cornelis Outraet.

maart 1695, attestatie om te Pernis te trouwen, Pieter Leenderse Pors x Aeghje Hermens van Mourick.

december 1695: Carel Franssen de Bon, jongeman van Brussel ende alhier woonagtigh x Jantje Joris Pors.

september 1703: Jan Crijnse Pors x Zijtje Jans Tackebos, van Catendrecht.

november 1705: Leendert Pieterse Pors x Adriaentje Ariens Wiin.

t is interessant om te zien, hoe meerderjarigen vroeger werden aangeduid met "bejaarde ngeman" of "bejaarde jongedochter". In een enkel geval werd bij de huwelijksvermelding ngetekend: "hebbende een kind in onecht verkregen".

kwijls vroeg men attestatie (vertoog) aan om in een andere gemeente te mogen trouwen, dat de bruid zwanger was en men de "schande" vreesde in de eigen gemeenschap. Na het welijk kwamen de echtelieden vaak mèt het kind weer in de eigen gemeente terug... ms trouwde men in een andere gemeente, omdat men met de plaatselijke predikant niet el op had, te licht of te zwaar of gewoon vervelend....

[illegible]

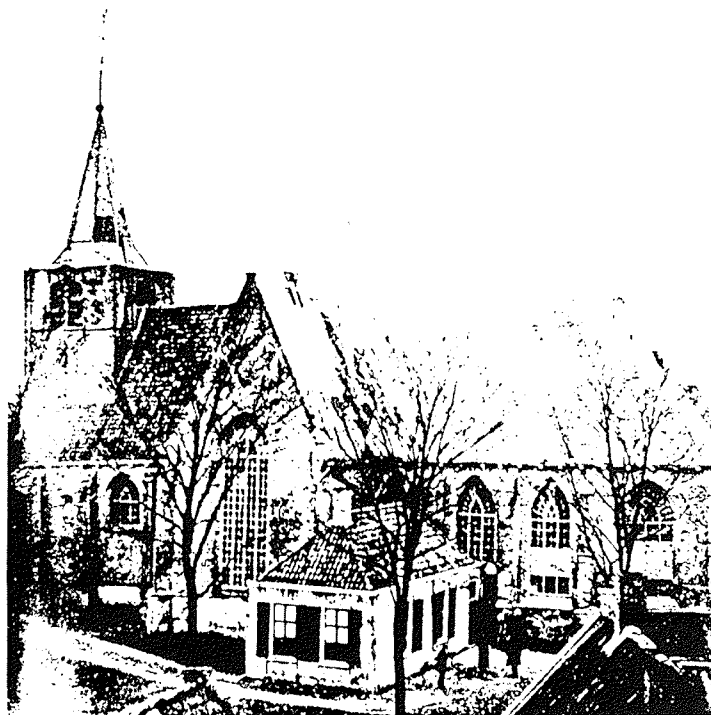
HERDENKING OVERLEDENEN:

OP DE AANSTAANDE REUNIE ZAL NAAR TRADITIE WEER DE HERDENKING PLAATSVINDEN VAN ONS VOORGESLACHT EN VAN DE OVERLEDEN STICHTINGSVRIENDEN IN HET AFGELOPEN STICHTINGSJAAR.

[illegible]

PAANSE GENEALOGEN:

ij een recent bezoek aan Madrid en Toledo (congres) heb ik de gelegenheid gehad om bij Spaanse genealogen een kijkje te nemen. Het viel me niet tegen! De Spanjaarden hadden hun genealogische gegevens keurig in de computer staan en beschikten over een zeer uitgebreid iconografisch archief (foto's). Conclusie: Wij kunnen er nog van leren! De Spaanse wetten op de privacy bemoeilijken overigens wel de toegang tot de meer recente verheidsarchieven. Met dat probleem krijgen we in Nederland ook nog wel in de volle omvang te maken.

DE OUDE KERK VAN CHARLOIS, AFGEBOKEN IN 1867

UIT DE OUDE KERK KWAM EEN NIEUWE KERK TE VOORSCHIJN.

=====

Alle oude archieven klagen er over dat de Charloisse kerk in het midden van de vorige eeuw werd afgebroken. Want het was een prachtige kerk, vol rijke grafmonumenten, rouwborden, een sierlijke, handbewerkte preekstoel en met fraaie glas-in-loodramen. Maar ja, de kerk werd bouwvallig. En dus moest er een nieuwe komen. Men deed dat heel handig. Men zette de muren van de huidige kerk gewoon om de oude kerk heen, zodat de godsdienstoefeningen er gewoon doorgang konden vinden. Daarna brak men van binnenuit de oude kerk steen voor steen af. Daarbij is nogal wat verloren gegaan, met name de oude grafstenen en monumenten, die eenvoudigweg in stukken en brokken onder de

grond werden gemoffeld... Een paar van die stenen hebben latere historici nog kunnen terugvinden en in de hal van de toren liggen er ook nog een paar. Maar grafstenen, die aan de Porsen zouden kunnen herinneren, waren er toen al niet meer.

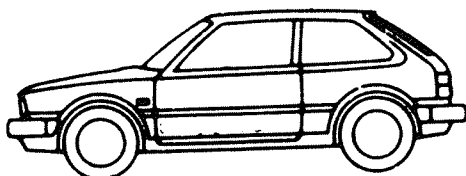
Gelukkig heeft men de toren laten staan, dat monument uit 1660 dat herinnert aan de president-schepen Leendert Arienszoon Pors, onder wiens supervisie de toren werd gebouwd. Achterin de kerk zijn ook nog een paar gebrandschilderde ramen te vinden, met o.a. het wapen van de ambachtsheer. Ook het fraaie orgel werd gespaard. Maar de typische, doch zeer fraaie preekstoel moest het bij de laatste restauratie ook ontgelden. De kansel was aan het rotten en door de houtworm aangevreten. Maar zonde was het! In gedachten zie ik nog de oude Dr. Schroten op die preekstoel staan, links en rechts gordijntjes. In de vorige eeuw kwam tijdens de godsdienstoefening het zijbalkon naar beneden. Het was een hevig gekraak en de gemeenteleden vlogen de kerk uit!

Achteraan het dak was vroeger ook nog een klein torentje te zien. Ook dat is afgebroken. Onze voorouders zouden de kerk van nu niet meer herkennen. Toch blijft het voor ons een gewijde plaats, want hier liggen de voetstappen van honderden van onze voorouders. In de kerk en rondom de kerk hebben honderden Porsen een laatste rustplaats gevonden. Het is dan ook heel bijzonder, dat eens per vijf jaar hun nazaten van alle "stammen" hier bijeenkomen.

=====

VERVOER VAN METRO-STATION RHOON NAAR DE JOHANNAPOLDER

=====

Indien u per metro naar Rhoon komt, is ons bestuurslid Dirk Pors weer graag bereid u daar met zijn busje op te halen. Maar dan is het wel nodig, dat u dat even met hem afspreekt.

Zijn telefoonnummer luidt: 010 - 41 69 694.

BETALINGEN OP DE REÜNIE

=====

Een aantal donateurs heeft de gewoonte om hun jaarlijkse donatie en hun toegangsprijs voor onze jaarlijkse bijeenkomst op de reünie te voldoen.

Dat is natuurlijk héél lief, maar het betekent wel dat Klaas Meijboom, onze penningmeester, en zijn vrouw Ada daar vrijwel de gehele dag mee bezig zijn en daardoor zelf een stuk van de reünie missen.

Weest u daarom s.v.p. zo vriendelijk uw donatie en reüniegelden v o o r a f te storten op giro 33 79 325 ten name van Familie Stichting Pors te Bennekom. U doet ons daarmee een groot plezier en Klaas en Ada niet in het minst!

WILLEM ARIE PORS 84 JAAR

=====

Willem Arie Pors heeft op 27 juli zijn 84e verjaardag gevierd in "Uitzicht" te Vlaardingen. Hij werd geboren op 27-07-1908 als zoon van Hendrik Pors (1873-1944) en Barbara Struijk (1873-1947). Wij wensen hem alle goeds toe!

=====

=====

NOG GEEN EINDE AAN DE INTERESSEGOLF VOOR DE GENEALOGIE

=====

Het aantal personen, dat belangstelling heeft voor genealogisch onderzoek, d.w.z. het speuren naar de eigen wortels in het verleden, neemt nog steeds toe! De belangstelling voor genealogie heeft in het verleden wel meer golfbewegingen gekend. In sommige jaren was er sprake van een sterke opleving, in andere jaren was het weer minder. Maar nu duurt de opwaartse golfbeweging al zo'n twintig jaar! Dagelijks zijn honderden mensen in vele archieven in de weer om naar hun voorouders te zoeken en naar een eventueel familiewapen.

Maar ook is er sprake van een groeiend aantal familiestichtingen en -verenigingen. Er gaat geen maand voorbij of er komt wel weer een nieuwe familie-organisatie bij en natuurlijk streven die ook naar een eigen blad en naar een jaarlijkse reünie. Voor een organisatie als de Federatie van Nederlandse Familie-Organisaties is er dan ook alle aanleiding en ruimte!

Annex aan het familie-onderzoek is er ook een vergrote interesse voor lokale of streekhistorie. De onderzoekers willen graag weten hoe de omstandigheden waren in vorige eeuwen in de dorpen en steden waar hun voorouders leefden. Er worden steeds meer historische boeken gekocht.

Gemeentebesturen haken daarop in door boekjes te laten samenstellen over "hoe het vroeger in de gemeente was". Een voorbeeld daarvan is het onlangs verschenen boek over de geschiedenis van Capelle aan den IJssel, vroeger "een kapelletje" aan de rivier, waar de reizigers hun gebeden konden doen en om een zegen konden vragen voor de lange trip die hen nog wachtte. Een heel fraai boek voor de liefhebber, die in de geschiedenis van Capelle geïnteresseerd is. Beroeps- en amateurhistorici hebben er zeer vele (onbetaalde) uren in gestoken.

De moderne techniek komt de genealogen te hulp. Veel organisaties hebben hun genealogische bestanden gecomputeriseerd of op microfilm vastgelegd. Van reünies worden vaak video-opnamen gemaakt, zodat de familieleden in het buitenland ook eens kunnen zien hoe het daar naar toe gaat. Misschien een idee voor video-liefhebbers in ons midden? Wie zo'n opname wil maken, kan de kosten van de film bij ons in rekening brengen. Wij weten zeker dat de buitenlandse Porsen daarvan graag een kopie zouden willen hebben. Wie bereid is, melde zich!

=====

IK BEN ER NIET KAPOT VAN....

Vandaag heb ik nog eens in de oude jaargangen van de Pors-Post zitten bladeren en me afgevraagd hoe het toch zat met de redactionele ondersteuning van de kant van onze lezers.... Hoeveel malen heb ik al niet gevraagd om levensbeschrijvingen, militaria, familienieuws en oude foto's en....hoe mager is de oogst! Nu ik bladzijde 1561 onderhanden heb, bekruipt mij de angst zo langzamerhand "leeg geschreven" te raken. Je bent als redacteur gewoon blij, wanneer er weer eens een berichtje binnenkomt. Ha, fijn, weer een stukje gewonnen. Nu de rest nog zinvol zien op te vullen. Het verhaaltje dat de Pors-Post een blad voor ons allen is, klopt nog wel. Maar door ons allen? Porsen blijken geen schrijvers te zijn. Mooi dat er een blad is; we lezen het allemaal wel. Maar zelf de pen ter hand nemen, vrienden en vriendinnen, dat kon beter!

Treuriger is het, wanneer je achteraf moet horen dat er een lid 25-jaar getrouwd is geweest of - erger - ernstig ziek is of zelfs overleden. Heeft dan niemand eraan gedacht ons daarover eens in te lichten?

Enfin, ik probeer het maar weer eens. Als u interessante verhalen uit uw familie hebt, levensbeschrijvingen of foto's, stuurt u die dan alstublieft aan ons op. Niet alleen de redactie, maar wij allen zijn er zeer in geïnteresseerd. En dat geldt ook voor jullie, Porsen aan de andere kant van de wereld, in Australië of Amerika. Schrijf ven!!!

=====

IDEEËN VOOR DE KOMENDE REÜNIE? BEL DE REUNIEVOORZITTER. TELEFOON: 010 - 43 47 981.

HET ICONOGRAFISCH BUREAU TE DEN HAAG

=====

U vindt ze allemaal bij elkaar: het Rijksarchief, het Centraal Bureau voor Genealogie en het Iconografisch Bureau en wel aan de Prins Alexanderhof 22 te Den Haag, vlak bij het nieuwe Centraal Station.

Op zoek naar Porsen en hun geschiedenis kunt u een bezoek brengen aan het Rijksarchief. Op de leeszaal vindt u een klapper, waarin u onder de P van Pors tal van aanwijzingen zult vinden. Het Rijksarchief bezit ook veel oude akten, zoals bijvoorbeeld de archieven van de Heren van Putten en Strijen, de Oprichtingsakte van Charlois, notariële en rechtelijke archieven. Als u er echt op zoek gaat, redt u dat niet in één dag!

Het Centraal Bureau voor Genealogie zit in hetzelfde gebouw. Op de leeszaal zult u genealogieën van Porsen vinden, alle jaargangen van de Pors-Post (voor wie eens wat wil kopiëren) en nog veel meer. Het CBG bezit ook een groot aantal doopboeken, geboorteregisters, huwelijksregisters, kerkelijke archieven, overlijdensregisters enz. Alle genealogische bladen zult u er aantreffen. Er is een grote collectie bidprentjes, advertenties, geboortekaartjes enz. enz.

Ook in hetzelfde gebouw is het Iconografisch Bureau gehuisvest, dat foto's bezit van alle voorname geslachten, hoogwaardigheidsbekleders uit het verleden, adellijke families, politici, maar ook foto's van "de gewone man". Ook hier helpt een klapper u op weg.

De beginnende onderzoekers moet altijd even wennen aan de ongelooflijke hoeveelheid materiaal dat hem wordt aangeboden, maar het is een bekend feit, dat men als spoedig zelf de weg weet te vinden. En reken er maar op dat het speuren in oude archieven "verslavend" werkt. Heeft men eenmaal iets gevonden, dan wil men er steeds meer over weten.

Omdat de Porsen als boeren eeuwenlang aan de Charloisse grond waren gekluisterd, is ook veel te vinden bij de Gemeentelijke Archiefdienst van Rotterdam. Daar, op de leeszaal, kan men alle registers inzien die men maar wenst. Er is veel informatie over Porsen voorhanden. Op de genealogenkamer kan men allerlei handige registers inzien van geboorten, huwelijken, overlijden etc.

De Familie Stichting Pors doet hetzelfde, zij het op veel kleinere schaal. Ook wij bewaren kaartjes van geboorte, verloving, huwelijk, jubilea, familiefeesten, advertenties, rouwkaarten, brieven, genealogische tabellen, levensbeschrijvingen en vooral foto's, zodat latere Porsen veel zullen kunnen vinden omtrent hun voorgeslacht.

Nico Pors is belast met het beheer van de familiecollectie.

De echt waardevolle stukken liggen in een brandvrije kast, want het zou natuurlijk een ramp zijn, indien onze archieven door brand verwoest zouden worden. Daarom hebben we van veel stukken kopieën laten maken en deze bij verschillende genealogische instanties ondergebracht. Natuurlijk ligt er ook veel informatie in de Pors-Post opgeslagen.

De bewijsbare familiegeschiedenis van de Porsen gaat terug tot eind 1400. De niet bewijsbare, maar wel aannemelijke, tot midden 1300. Voor een burgerlijk geslacht is dat al heel ver. Zelfs vorstengeslachten gaan doorgaans niet verder terug dan tot in de elfde eeuw.

De vraag is wel eens gesteld, wat er met al dit materiaal zou gaan gebeuren, indien de familiestichting zou worden opgeheven (nee, geen denken aan, hoor!). Het antwoord op die vraag staat in de statuten: Dan gaat alles naar het Centraal Bureau voor Genealogie te Den Haag, keurig geordend en gerangschikt.

Maar heeft u er ook al eens aan gedacht wat er allemaal bij u thuis verloren kan gaan, indien er onverhoopt brand uitbreekt? Zou het niet wijzer zijn, alvast maar wat familiemateriaal aan Nico Pors ter beschikking te stellen, zodat het voor het nageslacht bewaard kan worden?

Bij Arie Pors, onze secretaris, kunt u etiketten verkrijgen (gratis) waarop gedrukt staat dat het voorwerp of het stuk dat met zo'n etiket is beplakt, na overlijden aan de familiestichting moet worden gezonden. Maak daar gebruik van!

Kort geleden waren wij weer eens op de snuffelmarkt van Den Haag. Weer hebben we er ons over verbaasd hoeveel familiefoto's daar voor verzamelaars van oude plaatjes "te grabbel" liggen. Dat mag niet gebeuren met Porsenfoto's. Daarom, allemaal een beetje meewerken!

=====

OUDE FAMILIEFOTO'S (GRAAG MET BESCHRIJVING) NEMEN WE GRAAG IN DE PORS-POST OP !

STEEDS MEER MENSEN WILLEN EEN FAMILIEWAPEN

=====

Steeds meer Nederlanders willen een familiewapen hebben. Maar wat te doen, wanneer in de oude archieven niets over een familiewapen te vinden is? De oplossing is dan een nieuw wapen te doen ontwerpen. Een bekende heraldicus en wapenontwerper is de heer K. van den Sigtenhorst, die al vele honderden familiewapens heeft ontworpen voor personen, die geen eigen wapen konden vinden.

Van den Sigtenhorst weet hoe hij het moet doen. Om te beginnen zijn de heraldische kleuren en de metalen op de wapens in overeenstemming met de eisen van de heraldiek of wapenkunde. Geen geknoei dus, maar alles keurig in regel.

De afbeelding op de wapens dient verband te houden met de naam of de afkomst (familie-traditie) van betrokkenen. Iemand die Timmerman heet, zal bijv. timmergereedschap in zijn wapen kunnen opnemen, iemand die Valk heet een afbeelding van deze vogel. Zo herinnert het Porsenwapen duidelijk aan onze boerenafkomst. De Porsen zijn vermoedelijk schapentelers geweest, want schapen kon men op de ziltige gronden van Charlois nog wel houden.

Elk familiewapen hoort te zijn ingeschreven in het Wapenregister van het Centraal Bureau voor Genealogie. Voordat men een wapen inschrijft, wordt nagegaan of men daarop enig recht kan doen gelden. Vervolgens wordt er voor gezorgd, dat elk aangeboden wapen in verantwoorde kleuren en vormgeving wordt gebracht.

Intussen staan er al meer dan 500 familiewapens bij het CBG geregistreerd. Het wapen van de Porsen natuurlijk ook.

Veel wapens dateren uit 1700 en 1800. Wapens uit de zeventiende eeuw, zoals het wapen Pors (vóór 1660) zijn beduidend schaarser.

Van den Sigtenhorst maakt ook wapenschilden of-borden voor degenen die er prijs op stellen dit in de huiskamer op te hangen. Goedkoop is het niet. Men moet voor een goede en verantwoorde wapenafbeelding rekenen op een bedrag tussen f 400- en f 500-.

Bij Arie Pors, onze secretaris, zijn nog steeds afbeeldingen van ons familiewapen verkrijgbaar. Ook op de komende reünie zullen die weer te koop zijn. Men kan daar dan ook een wapentekening bewonderen, die door Van den Sigtenhorst is vervaardigd.

Voorts kan men bij de secretaris een oorkonde aanvragen (kostprijs), voorzien van het familiewapen en uw naam, die u bij uw "Porsenverzameling" kunt voegen, op het schutblad van uw familie-album kunt aanbrengen of aan de wand kunt hangen. Er is nog een enkele familiepenning verkrijgbaar. Dan zijn ze echt onherroepelijk op! Op de reünie zullen ook weer insignes met het Porsenwapen verkrijgbaar zijn.

=====

GELUIDSBANDJES MET HET CHARLOISSE ORGEL EN HET PORSENLIED

Ook nog verkrijgbaar. Een leuke gift voor uw verwanten in het buitenland. Bas de Vroome bespeelt het fraaie en gerestaureerde Hesorgel van de oude kerk van Charlois. Het kerkkoor zingt het Porsenlied.

Andere familieorganisaties hebben ons er hoog voor geroemd. De bekende kunstschilder Rien Poortvliet schreef ons, dat de orgelmuziek van een soort is, waarvan hij en zijn vrouw "wel pap van lusten".

Doordat de leden van het kerkkoor natuurlijk ook zo'n orgelbandje hebben gekregen, is het Porsenlied inmiddels in veel Charloisse gezinnen te horen geweest! Porsen zijn in het Charloisse "onuitroeibaar", zoals u ziet.

Trouwens, zet het bandje nog maar eens op!

=====

U MAG OOK ZELF EXPOSEREN

U heeft familie-albums, oude foto's, herinneringen aan uw voorvaderen? En u wilt die op de reünie laten zien? Goed zo! Even een telefoontje naar de reünievoorzitter en er wordt voor u een eigen tafeltje gereserveerd waarop u uw spulletjes kunt exposeren.

Alles wat aan Porsen herinnert, heeft onze belangstelling!

WACHTEN OP OPNAME VOOR OPERATIE =====

Op 6 juli maar weer eens een bezoekje gebracht aan ons lid Piet van Steensel (zoon van Arie van Steensel en van Dirkje Pors, beiden overleden), die in "De Kreek" te 's-Gravenzande wordt verpleegd. Piet heeft een operatie aan de heup ondergaan, maar er is een zenuwstoring in de nek bijgekomen, waardoor hij zijn handen moeilijk kan gebruiken. Hij beweegt zich voort met een door electriciteit aangedreven wagentje. Hij wacht nu op een opnamebericht voor het Holy-ziekenhuis te Vlaardingen, waar men zal trachten hem van de euvelen te verlossen door een (niet van risico onthult) operatie. Wij wensen hem het allerbeste toe en hopen van harte, dat de operatie zal slagen en dat hij weer naar zijn huisje in de Huigenstraat te Vlaardingen kan terugkeren.

===== WAAR IS JAN PORS UIT DE WILLIBRORDUSSTRAAT TE ROTTERDAM?

De heer A.M. de Hoog, Siendwardsstraat 64 te 3061 ET te Rotterdam, telefoon 010-4047678 zoekt zijn schoolvriend Jan Pors, die vroeger in de Willibrordusstraat te Rotterdam heeft gewoond en met wie hij op de lagere Dr. Bavinckschool aldaar heeft gezeten.

Wij kennen deze Jan Pors niet, althans niet uit onze archieven. Wie kan helpen?

===== LEDENWERVING NIET ALTIJD SUCCESVOL

Wij vonden in diverse telefoon- en adresboeken zo'n zeventiental Porsen, die wij nog niet in onze registers hadden. Een lid van een andere familievereniging gaf ons bovendien nog een aantal Porsenadressen uit zijn eigen woonomgeving. Arie zond naar die adressen ons wervingsboekje, waarin niet alleen de doelstellingen van onze stichting worden uiteengezet, maar ook de voornaamste informatie is opgenomen omtrent onze afstamming, ons wapen etc.

Je verwacht dan, dat mensen er op reageren, positief of negatief. Maar neen, er komt in het geheel geen reactie!

Wij hebben ons oor eens te luisteren gelegd bij andere familieverenigingen en gevraagd of men daar soms ook dezelfde ervaringen had. Neen, daar komen meestal wel reacties, zoals "te oud" of "geen interesse" of "te duur". Maar Porsen reageren helemaal niet. Het merkwaardige is, dat dit bij ons nu al een jarenlange ervaring is! We hebben het zelfs geprobeerd met een postzegel-voor-antwoord erbij. Geen reactie. Je schrijft kennelijk aan analfabeten of aan mensen die de meest elementaire vormen der burgerlijke beleefdheid niet in acht wensen te nemen. Het lijkt er soms wel op of men geïrriteerd of "beledigd" is dat wij zelfs maar durven vragen of ze lid willen worden... Die ervaring hebben andere organisaties soms ook. Iemand zei ons: "Soms krijg je zelfs een min of meer vijandige reactie." Gek is dat toch!

Is dat nou een gebrek aan gevoel voor traditie of familieverwantschap of gewoon pure boerenkinkeligheid?

We houden het maar op het laatste.

En we herhalen nog maar eens: Wie niet bij ons wil horen, blijft maar weg. Aan sfeerbedervers hebben we trouwens niets. Lid zijn van een familiestichting als de onze moet zô natuurlijk (!) zijn, dat daar helemaal geen uitleg bij zou hoeven te passen.

Elke familieorganisatie heeft een eigen, vaste kern. Dat is ook bij ons zo. Naar de reünies komen altijd leden, die altijd present zijn. En de wegblijvers zijn mensen, die altijd wegblijven. Die met geen zeven paarden naar de reünie te trekken zijn.

Een psycholoog zou er een proefschrift over kunnen schrijven!

Het zijn echt niet altijd "domme" mensen die niet reageren. Wij schreven eens een hoofdamtenaar aan met de vraag om zich bij ons aan te sluiten. Prompt kwam de Pors-Post, die we meegestuurd hadden, terug met op het bandje het opschrift: "Ik heb geen enkele interesse".

In een enkel geval is het ons wel eens gelukt een weifelaar over de streep te trekken. Resultaat: geen verdere tekenen van medeleven en elk jaar problemen met de contributiebetalings.

Nog niet zo lang geleden vroeg iemand om een wapenafbeelding. Hij wilde die in het fotoboek van zijn pas geboren dochter op de voorpagina plakken. Neen, hij was geen lid...

Arie ook niet de beroerdste. Oké, we zullen u een afbeelding van het familiewapen zenden. Tegen kostprijs.

En toen de reactie: "O, moet ik ervoor betalen? Neen, dan gaat het over....."

Het ging om één foto en één postzegel! Men had graag gezien, dat a n d e r e n die kosten voor hun rekening zouden nemen, i.c. de familiestichting....

Raar volk!

Tenslotte nóg een voorbeeld.

Terwijl voor ons wildvreemde mensen (maar geïnteresseerd in genealogie) graag een tientje betalen voor ons boek "Het Voorgeslacht Pors", omdat ze hun eigen verwantschap met de Porsen daarin willen nagaan, komt het bij ons voor dat men het boek "te leen" vraagt. Je krijgt het dan later beduimd terug... Weer een tientje uitgespaard.

Wat moet je met zulke "potentiële" leden aan?

Niets! Je stopt er een heleboel tijd en energie in, maar de boodschap komt niet over. Zij stuit af op domme onverschilligheid, laksheid en verregaande krenterigheid. En de Porsen hebben toch al niet de roep tot de gulsten te behoren.

Onze conclusie is, dat het geen kwestie van onwil of kwaadaardigheid is, maar gewoon van "niet begrijpen".

De Duitsers zeggen: "Dumheit ist eine Gabe Gottes, aber weh der Mensch der sie misbraucht" (Domheid is een gave Gods, maar wee de mens die ze misbruikt). Zullen we het daar dan maar op houden?

REDACTIE

PORSENSTICHTING ALS VOORBEELD

Er zijn ook verheugende zaken te melden, zoals de steeds weer blijkende geïnteresseerdheid van andere families in het reilen en zeilen van onze stichting. Henk en Arie gaan nogal eens op pad om op uitnodiging van andere families voordrachten te verzorgen.

Men wil dan steeds weten hoe je een familievereniging opricht, hoe je een blad kan uitgeven, hoe je een familiecollectie (archief) aanlegt, hoe je een reünie organiseert, hoe je je genealogische gegevens rangschikt en bewaart en welke t r a d i t i e s zinvol zijn om in te voeren.

Het zou gemakkelijk zijn om die vragenstellers maar meteen te verwijzen naar de Federatie van Nederlandse Familie-Organisaties. Die is daar tenslotte voor. Maar dat doen we pas in tweede instantie. Eerst gaan Arie en Henk er naar toe.

Wat over het algemeen zeer wordt gewaardeerd, zijn onze "tradities", de jaarlijkse herdenking, een familievaandel, een familiepenning, wapenafbeeldingen. Vaak wordt er ademloos naar de voordrachten geluisterd.

Onze vijfjaarlijkse herdenking in de oude kerk van Charlois is een zaak waarom men ons benijdt. "Kon dat bij ons ook maar", is dan de veel gehoorde reactie.

Een ander "succesnummer" is het bandje met orgelspel en Porsenlied, dat we aan al onze leden hebben toegezonden. Het aantal reacties uit eigen kring was zeer gering, maar anderen hebben er al verschillende malen om gevraagd.

Onze statuten zijn zeker al door zo'n zeven organisaties gewoon overgenomen. Daaraan ontleen we dan maar het gevoel dat we het misschien toch nog niet zó gek doen. Ook financieel blijkt onze organisatie, in vergelijking met andere, een goed figuur te slaan, zij het dat dit resultaat kon worden bereikt door een niet-aflatend "schrikbewind" van achter-de-contributies-aanzitten....

In een der laatste bestuursvergaderingen heeft de voorzitter opgemerkt, dat de stichting weliswaar "verplicht" is te blijven streven naar vereniging van a l l e Porsen, maar dat het "succes" niet afhangt van vooral véél leden. Waar het om gaat is g o e d e leden te hebben, mensen voor wie het een vanzelfsprekendheid en een eer is om lid te zijn. De overigen vergenoegen zich dan maar met zichzelf.

Maar op een of andere manier blijkt ook wel weer eens dat er een zeker gevoel van verbondenheid is. Arie merkt dat, wanneer de post de verjaardagskaart een enkele maal te laat bezorgt of in een verkeerde bus heeft gestopt. Dan komen er telefoontjes... Wij vinden dat fijn! Het bewijst dat mensen "er bij willen horen" en er alert op zijn niet vergeten te worden!

BEGRIPPEN DIE MEN IN DE GENEALOGIE STEEDS TEGENKOMT

Bij het genealogisch (en algemeen geschiedkundig) onderzoek komt men steeds een aantal begrippen tegen, waarvan men de betekenis dient te weten. Ook in de Pors-Post noemen wij vaak functies, waarvan niet iedereen precies weet wat die inhielden. Daarom geven we onderstaand nog maar eens een verklaring van de belangrijkste functies waarmee onze voorouders te maken hadden:

Schout: Ook te Charlois heeft een Pors het ambt van schout vervuld. De schout was in de middeleeuwen - tot aan de Franse revolutie - een door de overheid aangestelde ambtenaar, die belast was met het voorzitterschap van de lage rechtelijke colleges, zoals bijvoorbeeld het college van schepenen (zie onder schepenen). Hij diende er voor te zorgen, dat bestuur, wetgeving en rechtspraak geschiedde overeenkomstig de daarvoor vastgestelde regels.

De schout vroeg in strafgevallen de schepenen naar hun beslissing. Was die eenmaal door de schepenen genomen, dan zorgde de schout er voor, dat die beslissing ook zo werd uitgevoerd. Zelf diende hij zich van het meebeslissen te onthouden. Hij had pas stemrecht, indien hij los van zijn schoutambt om andere redenen tot het college behoorde.

Aanvankelijk had het College van Schepenen een ruime bevoegdheid op allerlei gebied, maar in latere tijden beperkte het zich tot de rechtspraak.

De schout had ook financieel voordeel van de rechtspraak, doordat hij recht had op een deel van de opgelegde boeten en schikkingsbedragen, die betaald werden om een strafproces te voorkomen...

Door verpachting, verpanding of uitgifte in leen kon het schoutambt een erfelijk recht worden, waarbij de positie van de schout gelijk werd aan de ambachtsheer (zie aldaar). In de steden had de schout aanvankelijk alleen de lage jurisdictie, maar zijn functie versmolt weldra met die van de baljuw (zie aldaar).

Schepenen: Aanvankelijk bestuursambtenaar (wethouder zouden we nu zeggen), maar later in de steden en dorpen ook belast met de rechtspraak. De schepenen eisten de straf en de schout voerde die uit. In België is de titel van schepenen blijven bestaan, in Nederland is zij in onbruik geraakt.

Het ambt van schepenen is te Charlois door verschillende Porsen vervuld. Onder leiding van president-schepenen Leendert Ariens Pors werd in 1660 de toren van de dorpskerk gebouwd en de wapenpartij boven de toreningang aangebracht.

Ambachtsheer: Was de bezitter van een ambacht, die ook dijkrechter was. Het ambachtsbestuur werd door schout en schepenen waargenomen. De ambachtsheer was in feite "eigenaar" van een bepaald gebied, de zgn. ambachtsheerlijkheid.

Baljuw: Was de rechtelijk ambtenaar uit vroegere tijd. Sommige Hollandse baljuws waren tevens dijkgraaf en werden ook wel "schout" genoemd.

Drossaart of Drost: Aanvankelijk koninklijk ambtenaar die de leiding had van de hofhouding, de financiën en later de justitie. In nog latere tijden een meer regionale ambtenaar die een aantal steden, dorpen of gehuchten onder zijn toezicht had.

Kerkmeester: Een ambt dat te Charlois veelvuldig door Porsen is uitgeoefend. De kerkmeester is lid van het kerkbestuur, zoals dat tegenwoordig door ouderlingen en diakenen wordt gevormd.

U ziet het: moeilijk is het allemaal niet. Men moet het even weten. En wie een goede encyclopedie ter beschikking heeft, kan natuurlijk helemaal het fijne van de zaak aan de weet komen. Eén keer weten is voortaan altijd gemakkelijker lezen.

TOMBOLAPRIJZEN VOOR DE REÛNIE

Wie "prijzen" heeft voor de tombola op de a.s. reünie wordt vriendelijk verzocht deze bij binnenkomst in de Johannapolder aan een der bestuursleden af te geven. Wij stellen het zeer op prijs, indien u reeds nu mede-Porsen wilt laten "erven".

I S "A D E L D O M" N O G W E L V A N D E Z E T I J D ?

=====

De adel in Nederland staat op de achterste benen, want D'66 heeft voorgesteld om adellijke titels ook van toepassing te gaan verklaren voor de nakomelingen van een adellijke moeder. Tot dusverre ging een adellijke titel alleen via de mannelijke lijn op de kinderen over. De jongens uit een gezin, waarvan de vader een adellijke titel heeft, erven die titel weer over op hun kinderen, maar de meisjes niet. Iemand van adel kan dus kleinkinderen hebben waarvan een deel van adel is en een ander deel niet.

Pure discriminatie, zegt D'66. Voortaan moeten ook de meisjes een adellijke titel op hun kinderen kunnen overerven.

Er zijn in ons land nu zo'n tien duizend edellieden. Indien men alle mensen, die uit eer adellijke moeder en een burgerman geboren zijn, een titel gaat toekennen, (teruggaan- de naar 1814, toen de adellijke titels werden vastgesteld), dan zullen er dat zo'n 630.000 worden. De secretaris van de Hoge Raad van Adel, Mr. O. Schutte, vindt dat maar niets. Er komen dan zoveel edellieden, dat de titels aanzienlijk in "waarde" zullen worden gedevalueerd. De administratie van al die edellieden zal ook nog wel wat voeten in de aarde hebben.

Om de adel "uit het sterfhuis" te halen, zijn er ook alweer gedachten geopperd om de mogelijkheid te herinvoeren gewone burgers in de adelstand te gaan verheffen. Daarbij zijn namen genoemd als Luns, Drees, Wagner enz. Nu zou "vader" Drees er niet kapot van zijn geweest, wanneer men hem de titel van "graaf" of "baron" zou hebben verleend, maar vele anderen zijn er danig tuk op. Krijgt D'66 haar zin, dan is de theoretische moge- lijkheid aanwezig om meer dan een half miljoen Nederlanders adeldom te gaan verlenen.... Het zal dan wemelen van de jonkheren, graven, baronnen, jonkvrouwen, gravinnen en baro- nessen. Geen discriminatie meer in de vererving, maar wel erg véél adel...

In Oostenrijk heeft men na de tweede wereldoorlog een andere opvatting over discrimi- natie gehad. Wat is de verdienste van een kind, geboren uit adellijke ouders, om hem maar meteen een titel te geven? Waarom dient zo'n kind zijn leven lang met "onderschei- ding" te worden bejegend boven andere, gewone burgers? Ook in Nederland maakt men stie- kem verschil bij het waarderen van adellijke titels. Die van vóór de Franse tijd, dat zijn pas de ware! Titels die door de Franse koning Lodewijk zijn verleend, moeten toch als "iets minder" worden beschouwd.... In Oostenrijk heeft men de knoop doorgehakt en alle adellijke titels vervallen verklaard. Dat gebeurde bij Wet. Adellijke titels, zo zei men, zijn geen titels van enigerlei verdienste, zij plaatsen personen op een voet- stuk, dat op zichzelf geen waarde of betekenis heeft.

In Nederland wordt geen nieuwe adeldom meer verleend. Een kind, geboren uit een baron, wordt "vanzelf" ook baron of barones. Maar een burgervrouw, die bijvoorbeeld in de tweede wereldoorlog tien of meer Joodse kinderen heeft gered, mag gewoon "mevrouw" blijven. Zij kan nooit in de adelstand worden verheven, hoe e d e l haar gedrag ook is geweest.

Nog aan het begin van onze eeuw werden vrouwen van arbeiders en kleine middenstanders "juffrouw" genoemd, ook al waren zij getrouwd. De vrouw van de dokter, de dominee of de notaris was "mevrouw". Aan die discriminatie is gelukkig een einde gekomen. De vraag rijst, of wij zo langzamerhand er niet aan toe zijn om de adeldom af te schaffen. Wat is de zin? Traditie, dat is het enige. Maar bij die traditie hoort dan ook dat men baronnen en baronessen blijft aanschrijven met "hoogwelgeboren heer" of "hoogwel- geboren vrouwe". Ik (Henk Pors) pleit dus voor afschaffing van de adeldom, omdat die titels lege hulzen zijn, zonder echte inhoud of maatschappelijke betekenis.

Vroeger schreef men ook Tweede Kamerleden aan als "hoogedelgestrenghe heer". Ik heb de enveloppen, die ik toen kilo's-gewijs ontving, altijd met een glimlach bekeken. Ik was nog geen dag de Kamer uit, of de adressering werd gewijzigd. Ik was weer gewoon "de heer Pors" geworden. Wat een onzin! Bij mijn entree in de Kamer moest ik op Rijks- kosten aanschaffen een jaquet, een smoking en rokcostuum. Ik had het spul twee dagen binnen, of men schafte die kleding bij bezoeken aan de koningin e.d. af. Ministers werden ook niet meer met "excellentie" aangesproken, maar met "mijnheer de minister".

De discriminatie is zover in ons maatschappelijk bestel binnengeslopen, dat het m.i. hoog tijd wordt a l l e burgers ècht gelijk voor de Wet te doen zijn. Dus geen bronzen penninkje "behorende bij" de Orde van Oranje Nassau voor de werkmán, een zilveren penninkje voor de voorman, een gouden penninkje voor de chef, een benoeming tot "ridder" voor de procuratiehouder en tot "officier" voor de directeur; geen automatisch lintje in de Orde van de Nederlandse Leeuw meer voor Kamerleden die het daar elf jaar gewoon hebben uitgehouden, geen aanschrijftitels als weledelgestreng, hoogedelgestreng, welgeboren, hoogwelgeboren en meer van die flauwekul. Als men dan toch zo nodig onderscheiden wil, dan voert men maar één maatschappelijke orde in. Met militaire onderscheidingen ligt het anders. De Militaire Willemsorde bijvoorbeeld is nog niet in waarde gedevalueerd. Maar daar mag je dan je petje ook diep voor afnemen. Maar er wordt zo met lintjes gestrooid (alle cabaretiers en t.v.-presentatoren, smartlappenzangers etc. hebben er haast één), dat het zo langzamerhand genánt wordt om er voor in aanmerking te komen.

Ik weet het, ik trap op het hart van velen die een lintje hebben of vergaan van de jeuk in het knoopsgat. Daarom is het bovenstaande in strikte zin een zeer persoonlijke opvatting, die men allermínst hoeft te delen. Maar het voorstel om de adel in Nederland in theorie tot meer dan een half miljoen personen te gaan uitbreiden, deed mij toch naar het hoofd grijpen!

In Duitsland duidt "Von" op adellijke afkomst: Von Kleist, Von Brauchits, Von Epp enz. enz.

In ons land wordt de doctorandus aangeschreven met "weledelgeleerde heer of vrouwe", de doctor met "weledelzeergeleerde heer". De katholieke kerk maakt het nog bonter met de aanspreek- en aanschrijftitels van hoogwaardigheidsbekleders.

Waarom niet gewoon: de heer of mevrouw Dr. met weglating van al dat weledelgeleerd en weledelzeergeleerd? In de universitaire wereld gaan steeds meer jonge mensen, die de titel drs. dr. of ir. hebben ertoe over die titel alleen te gebruiken in het wetenschappelijke verkeer. In het maatschappelijke verkeer zijn ze gewoon "mijnheer" of "mevrouw". Waarom zou een historicus met de titel van "doctor", die postzegels met mij wil ruilen, zijn desbetreffende brief ondertekenen met "doctor"? In de filatelie? Laat hij dat vooral doen in correspondentie van wetenschappelijk en historisch belang. Daar hoort die titel bij. Niet bij postzegelverzamelen.

Ook (familie)wapens zijn geen attributen om zich te verheffen boven mensen die n i e t op het bezit daarvan kunnen bogen. Als je echt alles ging uitzoeken, heeft 3/4 van de Nederlandse bevolking wel ergens een wapen in het voorgeslacht. Een familiewapen is iets persoonlijks, niet iets maatschappelijks. Het hoort thuis in één familie en is er niet voor om de overigens overduidelijke "landadeldom" van de Porsen te onderstrepen. Voor mij is "adel" iets van de ziel. En ziele-adeldom staat los van geboorte of rang. Dat zit i n je! Of niet.

Ik ben in mijn woonplaats lid van de gemeenteraad. Maar het komt niet uit mijn pen de burgemeester, die ik gewoon Jan noem, met "edelachtbare heer" aan te schrijven, laat staan de wethouders, die ik zo af en toe de volle laag moet geven in commissie- en raadsvergaderingen. Mensen, laten we toch gewóón doen. We heten in feite allemáál "naaktgeboren".

Op school heb ik vroeger een lied geleerd, waarin de strofe voorkwam: "En buigt gij ooit de trotse knie, 't zij dan alleen voor God de Heere". Ik heb dat als kind al een heel mooie en zeer aansprekende strofe gevonden. En, zoals u ziet, nog steeds!

Henk

=====

ZO, EN NU VOOR DE ALLERLAATSTE KEER:

V U L U W R E Û N I E - A A N M E L D I N G I N !